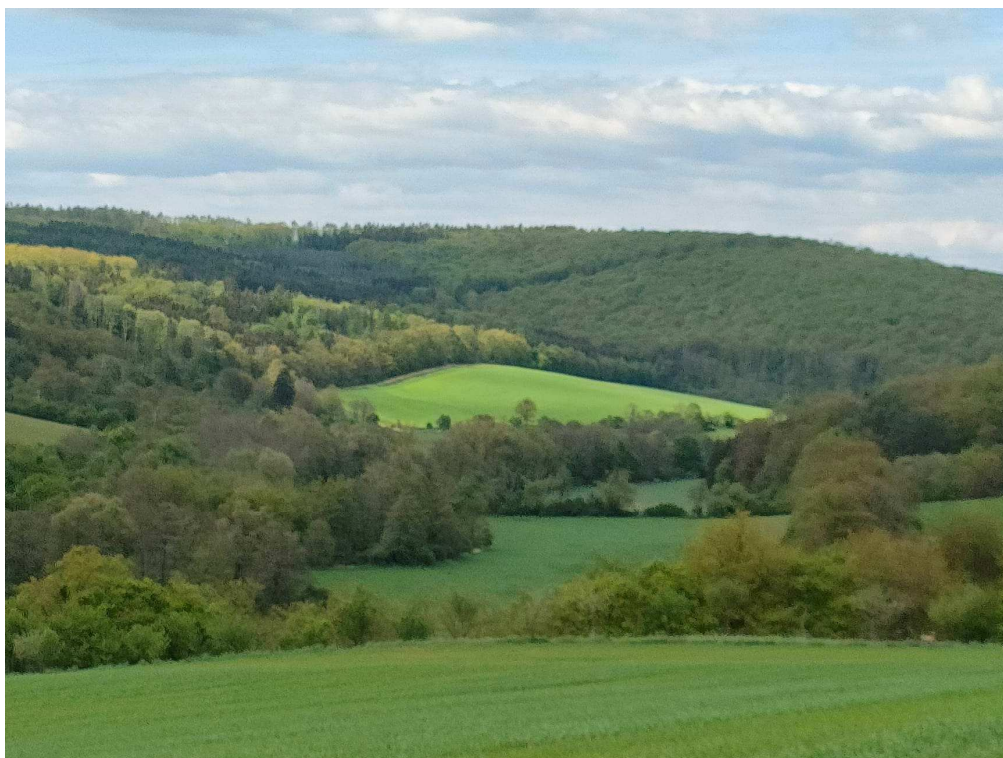

**Návrh realizace protierozních
opatření PeO 1 a PeO 2 v k.ú.
Újezdec u Luhačovic a stabilizace
drah soustředěného odtoku SDSO 2 v k.ú. Maršov**

Průvodní zpráva a Souhrnná technická zpráva

Dokumentace pro provedení stavby

Číslo kopie :

Červen 2023
Gajdošová

Ing. Ladislava Nagyová, Ing. Kateřina

A. PRŮVODNÍ ZPRÁVA

A.1. Identifikační údaje

AKCE : Návrh realizace protierozních opatření PeO 1 a
PeO 2 v k.ú. Újezdec u Luhačovic a stabilizace
drah soustředěného odtoku SDSO 2 v k.ú.
Maršov

OBJEDNATEL : Město Uherský Brod (IČO 00291463)

KRAJ : Zlínský

KATASTRÁLNÍ ÚZEMÍ : Újezdec u Luhačovic, Maršov

VÝMĚRA
ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ 26 010 m²

ZPRACOVATEL GARD&UH s.r.o.
Hradišťská 90
686 02 Staré Město
: Tel: 572 542 969, 777 743 026

PROJEKTANT Ing. Ladislava Nagyová
Ing. Kateřina Gajdošová (ČKA A3 05085)

Červen 2023

A.2 Seznam vstupních podkladů

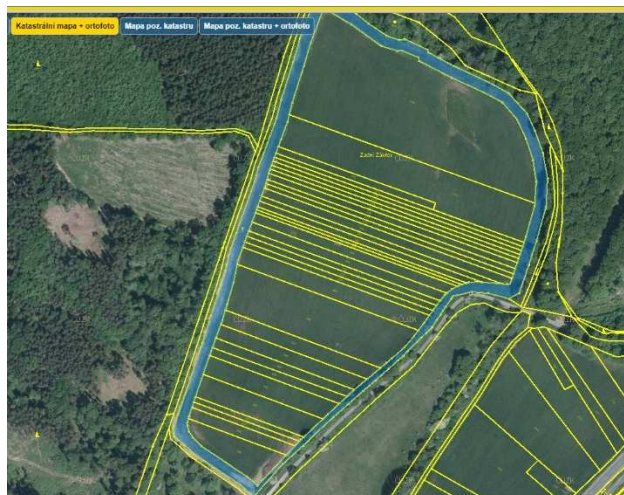
- Terénní průzkum, konzultace s pracovníky Oddělení městské architektury MěÚ Uherský Brod
Komplexní pozemkové úpravy v k.ú. Újezdec u Luhačovic II etapa : Plán společných zařízení
- včetně aktualizace 08/2015, Arvita spol.s r.o.
- Komplexní pozemkové úpravy v k.ú. Maršov u Uherského Brodu, 02/2018, Geocentrum spol. s r.o.
- Účelová katastrální mapa
- Územní plán Uherský Brod
- Soubor dat JD TM Zlínský kraj
- Biogeografické členění ČR, Culek M. a kol., Enigma, Praha, 1996
- Biogeografické členění ČR II. díl, Culek M. a kol., AOPK Praha, 2003
- Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky, Neuhäuslová Z. a kol. Academia, Praha 1998
- Geobiocenologie II., Buček A, Lacina J., MZLU Brno, 2000
- Chytrý a kol., eds.: Katalog biotopů České republiky, AOPK ČR, Praha 2001
- Jednotné územní plány a územně analytické podklady Zlínského kraje
- Geoportal AOPK
- Geoportal SPÚ
- ortofotomapy
- terénní průzkumy
- fotodokumentace

A.3 Charakteristika lokalit a návrhy řešení

Řešené lokality se nachází v extravilánu města Uherský Brod poblíž městských částí Maršov a Újezdec. Jedná se o plochy v zemědělsky využívané krajině, které jsou vymezeny ve zpracovaných Komplexních pozemkových úpravách pro jednotlivá katastrální území. Jedná se o technická a organizační opatření na ochranu ZPF zejména před vodní erozí.

A.3.1 Lokalita A – Peo 1 Zákřov, p.č. 2087 k.ú. Újezdec u Luhačovic, výměra 10313 m²

Katastrální ortofoto mapa s vyznačeným řešeným územím:

Ortofoto řešeného území z roku 1950:

A 3.1.a Klimatické poměry

Zájmové území leží dle Quitta v mírně teplé oblasti MT 10. MT10 se vyznačuje dlouhým a mírně suchým létem, krátkým přechodným obdobím s mírně teplým až teplým jarem a podzimem a krátkou teplou zimou s krátkým trváním sněhové pokrývky. Průměrný roční úhrn srážek se v této oblasti pohybuje kolem 650-700 mm a průměrné roční teploty se pohybují okolo 8-9°C.

Charakteristika oblasti MT 10

Klimatická charakteristika mírně teplé oblasti	MT 10
Počet letních dní	40-50
Počet dní s prům. teplotou 10 °C a více	140 - 160
Počet dní s mrazem	110 - 130
Počet ledových dní	30-40

Prům. lednová teplota	-2 až -3
Prům. červencová teplota	17 - 18
Prům. dubnová teplota	7 - 8
Prům. říjnová teplota	7 - 8
Prům. počet dní se srážkami 1 mm a více	100 - 120
Suma srážek ve vegetačním období	400 - 450
Suma srážek v zimním období	200-250
Suma srážek celkem	600-700
Počet dní se sněhovou pokrývkou	50 - 60
Počet zatažených dní	120-150
Počet jasných dní	40-50

A 3.1.b Geologické poměry

Geologický podklad území je budován sedimenty neogenními a třetihorními paleogenními sedimenty flyšového pásma Západních Karpat.

Sedimenty magurského flyše jsou zde zastoupeny bělokarpatskou a račanskou jednotkou. Jedná se o flyšové vrstvy jílovců zčásti vápnitých a pískovců převážně drobových. Podle poměru složky pelitické a pískovcové i podle převažujícího složení hlavních typů pískovcových rozlišujeme ve vrstvách svrchního oddílu paleogénu série bělokarpatské vývoj vlárský a vývoj hlucký. Vývoj hlucký vyznačuje silná vápnitost složky pelitické i psamitické a převaha složky pelitické. Jílovce a slínovce vystupují ve vrstvách 0,02 - 5 m silných, výjimečně až 15 m silných. Jsou šedé až tmavošedé i zelenošedé, vzácně hnědé nebo černošedé, často světle žlutohnědavé, lavičkovité, hrubě nebo ploše lasturnaté nebo břidličnaté. Často jsou jemně moučkovité, písčité, někdy proužkovitě písčité. Občas jsou v nich vložky (až 2 - 3 m) modrošedých pevných slínovců, nerovně deskovitě odlučných, běložlutavě-okrově žlutě navětrávajících (bystrický typ). Nehojně a roztroušeně se objevují lávky světle šedých, bělavých, tříštnatých, slinitých vápenců (12 - 20, výjimečně až 50 cm silné) čočkovitých. Navětrávají bělošedě nebo okrově žlutavě. Infiltrované Fe-oxidohydroxidy často v nich vytvářejí kresby typu zříceninového mramoru. Význačnou složkou hluckého vývoje jsou světle šedé, šedé až modrošedé, převážně aleuritické až jemnozrnné silně vápnité drobové pískovce až písčité vápence v lávkách a lavičích 2 - 40 cm, nejčastěji 4 - 150 cm silných. Vzácněji jsou středně hrubě zrnité, drobně slídnaté. Silnější lavice mají často rozpad nepravidelně balvanitý, odlučnost mají hlavně lavicovitou, deskovitou až tabulkovitou. avětrávají šedohnědě, žlutohnědě, žlutohnědavě, rezavě hnědě. Místy jsou vyvinuty i pískovce hrubě zrnité, světle šedé - bělošedé, arkózovité (1 m), někdy až drobně slepencovité; klastický materiál (do 4 - 6 mm) je hlavně různobarevný křemen, šedé - černé rohovce, tmavošedý a sericitický fylit, živce; někdy mají nummulity, lithothamnia.

Pleistocenní uloženiny řešeného území jsou fluvialního (náplavy vodních toků) a eolického (spraše) původu.

K holocenním sedimentům zde patří sedimenty údolních niv, svahových sutí a hlín.

A 3.1.c Geomorfologické poměry

Podle geomorfologického členění ČSR (Demek J. a kol., 2006) leží řešené území v provincii Západní Karpaty. Regionální členění reliéfu ukazuje následující přehled:

SOUSTAVA	Vnější Západní Karpaty
PODSOUSTAVA	Moravsko-slovenské Karpaty
CELEK	Vizovická vrchovina
PODCELEK	Hlucká pahorkatina
OKRSEK	Prakšická pahorkatina

Prakšická pahorkatina je členitá pahorkatina tvořená flyšovými horninami vsetínských vrstev zlínského souvrství račanské jednotky magurské skupiny příkrovů. V okolí Rudic se vyskytují vločky hornin bělovežského souvrství račanské jednotky. Od úvalu řeky Moravy po linii Březolupy—Nedachlebice—Hradčovice se vyskytují různě mocné překryvy spraší a sprašových hlín. Prakšická pahorkatina leží v sev. části Hlucké pahorkatiny.

Krajina Prakšické pahorkatiny je podhorský zvláště, široké a ploché hřbety oddělují hluboká, ale rozevřená údolí. Místy je povrch pahorkatiny zároveň členěn krátkými příčnými údolími. Erozně – denudační reliéf je celkově ukloněn k JZ. Četná jsou údolí založená na tektonických zlomech. Na rozvodích jsou zachovány rozsáhlé zbytky třetihorních zarovnaných povrchů. V okolí obcí Bílovice a Březolupy se rozkládá malá kotlina, ohraničená na J relativně sráznými svahy se stopami sesuvů. Nejvyšším bodem jsou stejně vysoké vrcholy Ovčírna a Doubí (429 m).

Oblast Prakšické pahorkatiny odvodňují říčky Březnice a Olšava. Na nezdenický zlom jsou vázány vývěry minerálních vod.

Prakšická pahorkatina leží ve 2. - 3. vegetačním stupni. V nižších polohách převažuje zemědělská produkce, zatímco vyšší a členité polohy jsou spíše zalesněny dubovými, místy i borovými a smrkovými porosty s příměsí buku.

A 3.1.d Půdní poměry

Na flyšovém podloží se vyvinuly velmi těžké vysychavé půdy charakteristické v období sucha širokými trhlinami. Ze skupiny černozemních půd jsou zde černozemě na středně mocné vrstvě spraší, typické černozemně, karbonátové a lužní na slinitých a jílovitých substrátech, těžké až velmi těžké, dále černozemě degradované a hnědozemě slabě oglejené, erodované, převážně na spraších, středně těžké.

Hnědozemě (typické, černozemní včetně slabě oglejených forem na spraši, středně těžké s těžší spodinou a příznivým až vlhčím vláhovým režimem. Rendziny, rendziny hnědé a hnědé půdy na slínech, jílech a usazeninách karpatského flyše, těžké až velmi těžké, málo vodopropustné. Hnědé půdy a rendziny na zahliněných písčitých substrátech, středně těžké s relativně příznivějším vodním režimem jako předhozí. Hnědé půdy oglejené a rendziny oglejené na usazeninách karpatského flyše, těžké až velmi těžké, bez štěrku nebo slabě štěrkovité se sklonem k dočasnému zamokření.

Nivní půdy na nivních uloženinách, středně těžké, s příznivými vláhovými poměry. Nivní půdy na nivních uloženinách, těžké až velmi těžké s příznivými vláhovými poměry, lokálně mohou jevit až sklon k převlhčení. Lužní půdy na nivních uloženinách, jílech a slínech, těžké až velmi těžké, obvykle se sklonem k převlhčení.

Půdy jsou většinou středně hluboké až hluboké, jen ojediněle vystupuje až téměř k povrchu podkladní substrát s mělkým půdním horizontem.

Tyto půdy jsou zatříděny do několika BPEJ.

A 3.1.e Hydrologické poměry

Celé území katastru spadá do povodí řeky Olšavy, která je i hlavní vodotečí odvodňující většinu území. Vodní poměry vyskytujících se půd jsou značně rozdílné. Jsou ovlivněny jak zrnitostním složením, tak hloubkou profilu, jeho vrstevnatostí a účinky spodní vody. Zhoršené poměry mají plytké půdy, jejich rozloha je však v rámci katastru zanedbatelná. Těžké půdy, které se vyskytují na většině katastru, mají dobrou vláhovou údržnost a jen lokálně jeví sklon k přemokření (průlehy, sezónní prameniště). Propustnost srážkových vod do spodních vrstev je omezená. Nejpříznivější vodní režim mají půdy nivní v údolích vodních toků.

Podzemní vody: V oblasti karpatského flyše jsou prosté podzemní vody chudé a jsou vázané na málo mocné vrstvy rozpukaných pískovců flyšových souvrství. Prameny toků jsou v oblasti puklinových podzemních vod s malou vydatností. Zásoby podzemních vod jsou doplňovány sezónně, nejvyšších úrovní hladiny dosahují v květnu až červenci, nejnižších v říjnu až listopadu.

A 3.1.f Biogeografické poměry

Biogeograficky náleží řešené území do oblasti Kontinentální, podprovincie Karpatské a leží v biogeografickém regionu zlínském.

Zlínský bioregion (3.7)

Bioregion leží v mezofytiku a zaujímá téměř celý fyto geografický okres 79. Zlínské vrchy (kromě východního okraje) a severozápadní výběžek fyto geografického okresu 78. Bílé Karpaty lesní.

Vegetační stupně (Skalický): suprakolinní až submontánní

Potenciální vegetaci nižších částí bioregionu tvoří karpatské dubohabřiny (Carici pilosae-Carpinetum), na prudších svazích kyselých substrátů snad též ostrůvkovitě acidofilní doubravy (Genisto

germanicae-Quercion). Výše přecházejí do bučin (Carici pilosae-Fagetum, respektive Luzulo-Fagetum). V nivách podél větších toků je pravděpodobně Pruno-Fraxinetum, podél menších potůčků často Carici remotae Fraxinetum. Přirozené bezlesí chybí.

Přirozenou náhradní vegetaci tvoří mezofilní luční porosty svazů Arrhenatherion a Cynosurion (typické Antoxantho-Agrostietum), na vlhkých místech přecházející v Calthion (Cirsietum salisburgensis). Xerofilnější vegetační typy jsou velmi vzácné, vegetace svazu Cirsio-Brachypodion pinnati je přítomna pouze ve fragmentech. Na kyselých substrátech se objevuje fragmentálně vegetace svazu Violion caninae. Na svahových prameništích se předpokládá zastoupení méně náročných typů vegetace svazu Caricion davallianae. Křoviny náležejí svazu Prunion spinosae, v lemech je zastoupena vegetace svazu Trifolion medii.

Skladba květeny je vcelku jednotvárná, tvořená běžnými druhy moravských Karpat. Mezní prvky jsou ojedinělé, výraznější exklávní prvky zcela chybějí. Ojediněle sem zasahují druhy hercynského háje.

Bioregion je charakterizován ochuzenou faunou předhůří Karpat ve zkulturnělé krajině, s ojedinělými zbytky suchomilných společenstev.

Biochory

Zájmové území je charakterizováno biochorou:

3BC Erodované plošiny na slítném flyši 3.v.s.

D: *3B3 (26), *3BD3 (58), *3BC3 (7), 4B3 (5) - ve 3.2, 3.6, 3.7 s*

K: *3BC5a (2), *3BC5b (+) - prameniště

Tento typ biochory se vyskytuje roztroušeně po obvodu Karpat.

Reliéf je monotónní, převažuje členitá pahorkatina, se zbytky plošin na hřebetech. Svahy jsou často postižené sesuvy, údolí jsou široká, hřebety jsou oblé, méně ploché. Hloubka údolí bývá do 90 m. Geologické podloží budují flyšové sedimenty karpatských příkrovů - jíly, slíny, jílovce a pískovce překryté svahovinami, místy s příměsí spraší. Na příkrých svazích místy vystupuje písčité podloží, vyskytují se sesuvy. Půdy odrážejí vlastnosti substrátu - dominují kambizemě a kambizemě pseudoglejové. Půdy na úpatí Bílých Karpat jsou ohroženy větrnou erozí.

Vegetace: Varianta typická karpatská (3.1, 3.2, 3.3, jižní část 3.4, 3.6, 3.7): Potenciální přirozenou vegetací jsou karpatské ostřicové dubohabřiny (asociace Carici pilosae-Carpinetum).

Na oblých temenech a mírných svazích převažuje orná půda, pole jsou středně velká, oddělená komunikacemi, polními cestami, vodními toky a lesními celky. Sady byly typické, dnes je jejich plocha omezena, často leží ladem.

Náhradní typy: 3SC, 3PB, -3SB, 3BE.

Cílové ekosystémy: Přirozené: BUKD, HDH, LONO; náhradní: MT, PRPM.

Potenciální vegetace

Potenciální přirozenou vegetací je karpatská ostřicová dubohabřina (asociace *Carici pilosaeCarpinetum*).

Vymezení potenciální vegetace v území vychází z *Mapy potenciální přirozené vegetace České republiky* (Neuhäuslová Z. a kol., 1998).

Dubohabřiny / *Carpinion*

Dubohabřiny svazu *Carpinion* jsou tvořeny habrem obecným (*Carpinus betulus*) a dubem zimním (*Quercus petraea* agg.) nebo dubem letním (*Q. robur*), s častou příměsí lípy srdčité (*Tilia cordata*) nebo javoru babyky (*Acer campestre*), vzácně i s bukem a jedlím. Podíl hlavních dřevin kolísá podle způsobu obhospodařování v minulosti a podle vlhkosti půdy od porostů čistě habrových přes smíšeně k čistě dubovým. Keřové patro bývá zpravidla dobře vyvinuto, v zapojenějších nebo přezvěřených lesích je zastoupeno sporadicky nebo zcela chybí. Kromě druhů stromového patra zde rostou např. *Corylus avellana*, *Crataegus laevigata*, *Lonicera xylosteum* aj. Na jaře před olistěním stromů se vyvíjí nápadný jarní aspekt s geofyty (např. *Anemone nemorosa*, *A. ranunculoides* a *Corydalis* spp.). V bylinném patře se pravidelně vyskytují běžné druhy listnatých lesů (*Dactylis polygama*, *Melica nutans*, *Poa nemoralis*, *Viola reichenbachiana* aj.) i mírně teplomilné mezofilní lesní druhy (např. *Clinopodium vulgare*, *Festuca heterophylla* a *Melampyrum nemorosum*). Druhovou skladbu E1 doplňují – s ohledem na jednotlivé, ± geograficky diferencované vegetační typy (asociace) – další, indikačně významné taxony. Mechové patro je obvykle vyvinuto nevýrazně.

Dubohabřiny jsou vázány na živinami bohaté, zpravidla hluboké půdy na svazích i plošinách. Geologickým podkladem bývají různé typy kyselých i bazických hornin. Na těžších půdách dochází k pseudooglejení (hlavně u vlhkých dubohabřin, místy též v karpatských dubohabřinách). Dubohabřiny se vyskytují v nížinách a pahorkatinách téměř celého území ČR do nadmořských výšek kolem 450 m (vzácněji až 550 m). Dubohabrové háje jsou vzácné v pahorkatinách jižních a západních

A.3.1.g Širší vztahy

Nejbližší lokalita soustavy Natura 2000 EVL Újezdecký les se nachází v bezprostřední blízkosti lokality. CZ0724087 Újezdecký les, přírodní rezervace, území je významné výskytem rozsáhlých porostů reprezentativních karpatských dubohabřin, v menší míře i bazofilních teplomilných doubrav. Újezdecký les obsahuje značné plochy tzv. pařezin, které v současnosti představují nejlépe dochovaná různověká („pralesovitá“) lesní společenstva. V území se také vyskytuje bohatá populace bourovce trnkového (*Eriogaster catax*). V lesních společenstvech se vyskytují typické karpatské

druhy, jako je pryšec mandloňovitý (*Euphorbia amygdaloides*) a hvězdnatec zubatý (*Hacquetia epipactis*). Charakteristický je výskyt celé řady teplomilných druhů, např. hvězdnice chlumní (*Aster amellus*), ostřice nízká (*Carex humilis*), dřín jarní (*Cornus mas*), kakost krvavý (*Geranium sanguineum*), kamejka modronachová (*Lithospermum purpureocaeruleum*), medovník meduňkolistý (*Melitis melissophyllum*), smldník jelení (*Peucedanum cervaria*), rozrazil vstavačovitý (*Pseudolysimachion orchideum*) a rozrazil klasnatý (*Pseudolysimachion spicatum*) a zástupců čeledě vstavačovitých, kruštík modrofialový (*Epipactis purpurata*), okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*), kruštík bahenní (*Epipactis palustris*), bradáček vejčitý (*Listera ovata*), hlísník hnězdák (*Neottia nidus-avis*) a vemeník zelenavý (*Platanthera chlorantha*).

Maloplošné zvláště chráněné území v blízkosti biokoridoru je reprezentováno PP Újezdecký les.

Dle mapování přírodních biotopů se na severovýchodní straně k lokalitě přimyká biotop Údolní jasanovo-olšové luhy L 2.2 (100) a a z východní strany biotop Typické karpatské dubohabřiny L 3.3B. NA jižní straně přes polní cestu je kombinace biotopů Vysoké mezofilní a xerofylní křoviny K3 (20), Širokolisté suché trávníky T3.4D (50), a Nelesní stromové výsadby mimo sídla X13 (30).

A. 3.1.h Aktuální stav

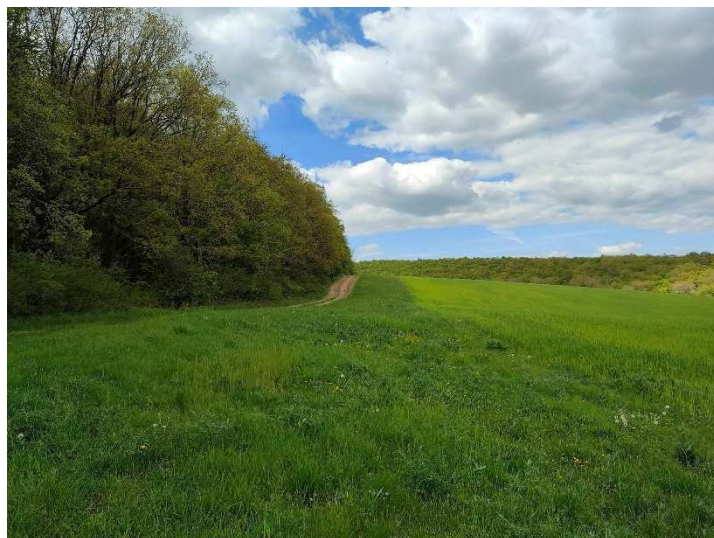
Řešené plocha tvoří lem pole obhospodařovaného společností Zemaspol odbyt, s. r. o. v šíři cca 10 m s různou sklonitostí. Expozice svahu s předmětným pozemkem je východní až jihovýchodní. Na západní straně pozemek stoupá směrem k lesu, zde je lemován polní cestou vedoucí od cyklostezky nahoru do lesa. Cesta slouží k přibližování vytěženého dříví. V současnosti se zde nachází +- zapojený luční porost s dominantním pcháčem osetem (*Cirsium arvense*) - vytrvalý, hluboko kořenící plevel s kořenovými výběžky. Patří mezi velmi nebezpečné plevele. Konkurenční schopnost je vysoká, má vysoké nároky na odběr vody a živin. V případě silného výskytu působí ztráty při sklizni kulturních rostlin, nebo sklizeň znemožňuje. Při silném výskytu dokáže úplně potlačit kulturní rostliny, vylučuje kořeny alelopatické látky, které působí inhibičně na kulturní rostliny a plevele.

Škodí ve všech kulturních rostlinách, žádná kulturní rostlina není schopná se s konkurencí pcháče vyrovnat.

Směrem k lesu na severní straně je porost vyšší, je zde vlhčí lokalita a změněný reliéf. Tvoří se zde rudérální porost bez významných invazních druhů. Část stávajícího porostu bez pcháče jsme vyhodnotili bez potřeby zásahu.

Travní porost vykazuje doposud znaky polního obhospodařování s pomalou postupnou obnovou lučních společenstev a částečnou expanzí bylin z okolí, přesto má celkově velmi nízkou biodiverzitu.

Fotodokumentace současného stavu:

A.3.1.i Biologické hodnocení lokality

Lokalita s porostem s nízkou druhovou skladbou a minimem bezobratlých živočichů běžných druhů.

Byliny

Pcháč rolní (*Cirsium arvense*)

Vikev sp. (*Vicia* sp.)

Pampeliška lékařská (*Taraxacum officinale*)

Rmen rolní (*Anthemis arvensis*)

Bojínek luční (*Phleum pratense*)

Lipnice luční (*Poa pratensis*)

Ovsík vyvýšený (*Arrhenantherum elatius*)

Srha říznačka (*Dactylis glomerata*)

Svlačec rolní (*Convolvulus arvensis*)

Jetel plazivý (*Trifolium repens*)

Pryskyřník sp. (*Ranunculus* sp.)

Pomněnka rolní (*Myosotis arvensis*)

Během terénního šetření byly spatřeny tyto živočichové nebo jejich pobytové stopy:

Savci:

veverka obecná (*Sciurus vulgaris*)

ježek západní (*Erinaceus europaeus*)
hraboš polní (*Microtus arvalis*)
kuna skalní (*Martes foina*)
srnec obecný (*Capreolus capreolus*)

Ptáci:

strakapoud prostřední (*Dendrocopos medius*)
holub hřivnáč (*Columba palumbus*)
zvonek zelený (*Carduelis chloris*)
strnad obecný (*Emberiza citrinella*)
stehlík obecný (*Carduelis carduelis*)
vrabec polní (*Passer montanus*)
špaček obecný (*Sturnus vulgaris*)
kos černý (*Turdus merula*)
sýkora koňadra (*Parus major*)
sýkora modřinka (*Parus caeruleus*)
brhlík lesní (*Sitta europaea*)
sojka obecná (*Garrulus glandarius*)

Plazi:

ještěrka obecná (*Lacerta agilis*)
slepýš křehký (*Anguis fragilis*)

Hmyz:

Střevlík kožitý (*Carabus coriaceus*)
Kobylka (*Ephippigera ephippiger*)
Kovařík nachový (*Ampedus sanguineus*)
Chrobák hladký (*Geotrupes geotrupes*)
Střevlík zahradní (*Carabus hortensis*)
Ruměnice bezkřídla (*Pyrrhocoris apterus*)
Pestřenka rybízová (*Syrphus ribesii*)
Bzučivka obecná (*Calliophora vomitoria*)

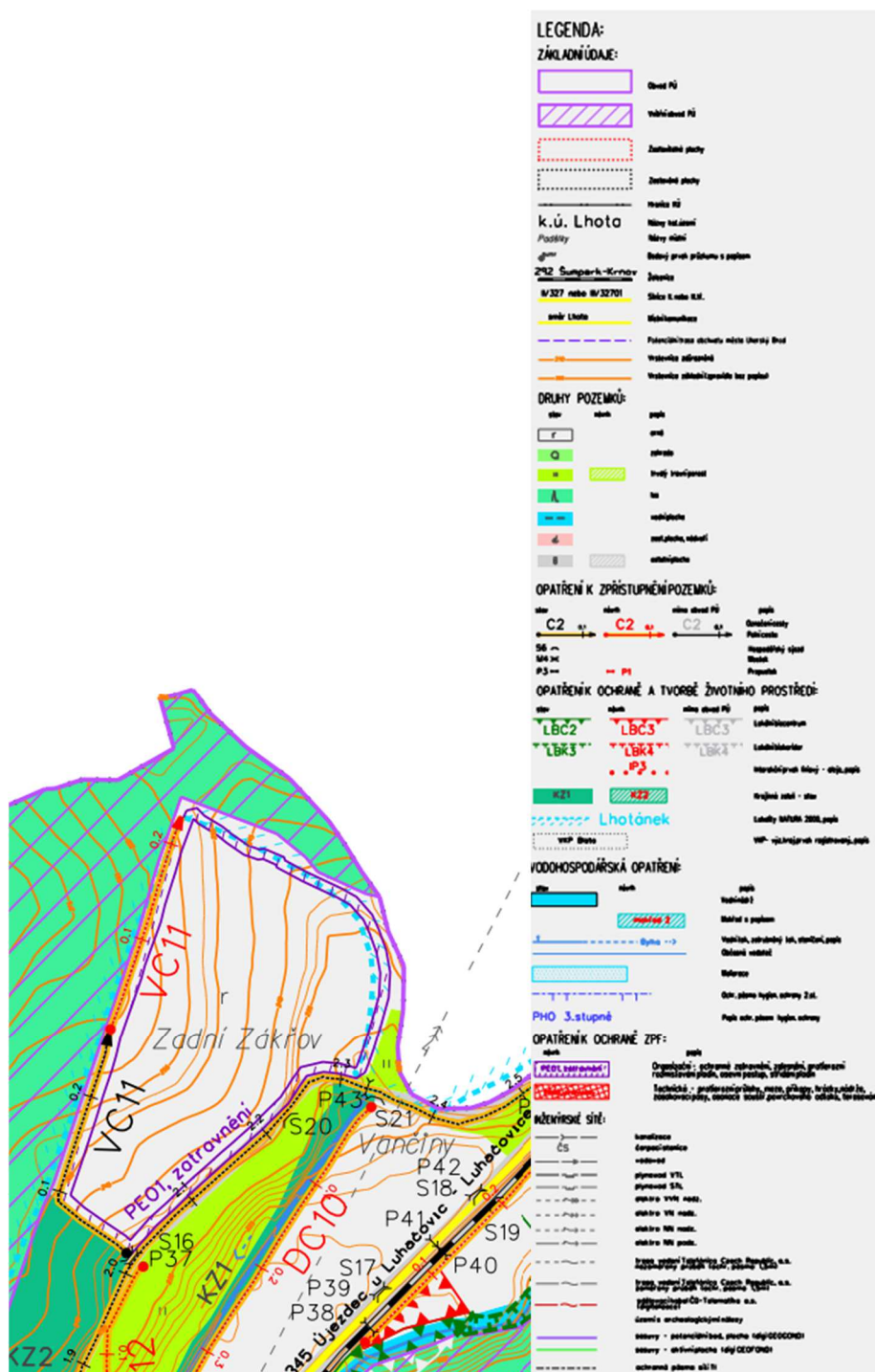
Na zkoumaném území nebyly zjištěny žádné chráněné druhy ve smyslu zákona 114/1992

Sb

V širším krajiněm kontextu je tato druhově chudá řešená lokalita obklopena pestřejšími a po dříve provedených obnovných zásazích potenciálně ekologicky stabilnějšími krajiněmi prvky. V současné době jsou obnovené plochy v okolí ve stadiu aklimatizace a stabilizace. Proto se domníváme, že zrealizováním nektarodárného lučního porostu bude přilákáno větší množství hmyzu a tím ještě více posílena ekologická stabilita lokality v zemědělsky využívané krajině.

A.3.1.j Návrh řešení

Návrh zatravnění pásu pozemku vychází z komplexních pozemkových úprav – viz obr.

Ochranné zatravnění PEO 1 je součástí organizačních opatření k ochraně zemědělského půdního fondu.

Při přívalových srážkách je cyklostezka i sjezd z cyklostezky na vedlejší polní cestu a propustek zanesen zeminou. K ochraně této cyklostezky, ale také půdního fondu před projevy vodní eroze, je zde toto ochranné zatravnění navrhováno na ploše 1,0313 ha, v šířce 10 m a délce cca 1200 m. Tato forma opatření k ochraně ZPF byla předběžně projednána a odsouhlasena také s uživateli těchto pozemků.

Vzhledem k intenzivně zemědělsky obhospodařovaným pozemkům v okolí, nízké lokální biodiverzitě a blízké existenci včelích úlů navrhujeme pás založit jako krajinný trávník s prioritou č. 3KN za použití osiva s nektarodárným využitím - Travobylinná směs pro včelí pastvu medonosná pastva - NEKTAR - obsahuje 29 rostlinných druhů. Od roku 2021 je tato směs na základě výzkumného projektu č. TJ04000048 „Vliv foliární aplikace selenu a zinku na kvalitativní a kvantitativní parametry pícnin a životního prostředí organismů na ně vázaných“ podpořeného TAČR, zapsána jako užitečný vzor na Úřadu průmyslového vlastnictví pod číslem 35557.

Skladba osevní směsi NEKTAR reaguje na několik nejaktuálnějších problémů lučních porostů v ČR i přilehlých regionech. Reaguje na změnu klimatu a stále se zvyšující sucho vysokou diverzitou bylin, jetelovin a trav, včetně druhů vázajících dusík. Vysetá směs přispívá k lepšímu zapojení porostu, zmožnění kořenové soustavy a zvýšení podílu organické složky v půdě. Díky tomu se celkově podpoří bonita půdy a atraktivita pro edafon. Zároveň dochází ke zlepšení vodního režimu a zvýšení účinnosti protierozních a protipovodňových opatření v krajině. Zastoupení nektarodárných rostlin zajistí opylovatelům kontinuální snůšku pylu i nektaru, druhovou bohatost pylu (tedy i esenciálních aminokyselin, vitamínů, fenolických látek a mikrobioty nutné pro optimální fungování zažívacího traktu hmyzu). Začleněním směsi do krajiny je podpořena tvorba krajinné mozaiky, na niž je navázáno drobné ptactvo a drobná zvěř. Tím směs přispívá ke stabilizaci ekosystému, tedy celého potravního řetězce, a navýšením stavu ptactva zároveň otevírá možnost řešení aktuálního problému přemnožení hrabošů.

Vybrané rostlinné druhy ve směsi jsou schopné akumulovat Se a Zn a biofortifikovat tím biomasu sloužící jako píce pro výživu hospodářských zvířat. Předpokládá se i pozitivní reakce opylovatelů díky zlepšení kvalitativních i kvantitativních parametrů potravních zdrojů včel. Rostliny fortifikované mikroelementy jsou včelami navštěvovány. Navýšení Zn a Se ve výživě opylovatelů může být klíčovým faktorem pro zlepšení jejich životaschopnosti.

Travinobylinná směs pro včelí pastvu NEKTAR je využitelná zemědělci, orientujícími se na udržitelné hospodaření v krajině, včetně těch, kteří musí zajistit dostatečnou produkci píce.

Složení*:

Trávy 70%: Psineček obecný (*Agrostis capillaris*) 'Polana' 2,3%, Tomka vonná (*Anthoxanthum odoratum*) 1,5%, Ovsík vyvýšený (*Arrhenatherum elatius*) 'Median' 3,4%, Sveřep vzpřímený (*Bromus erectus*) 3%, Pohánka hřebenitá (*Cynosorus cristatus*) 'Rožnovská' 9,9%, Kostřava luční (*Festuca pratensis*) 'Otava' 7,8%, Kostřava červená pravá (*Festuca rubra rubra*) 'Tagera' 11,7%, Kostřava červená (*Festuca rubra trichophylla*) 'Mirka' 5,4%, Kostřava červená trsnatá (*Festuca rubra commutata*) 'Fidelio' 3,9%, Kostřava drsnolistá (*Festuca trachyphylla*) 'Dorotka' 7,8%, Jílek vytrvalý (*Lolium perenne*) 'Honzík' 1,6%, Bojínek luční (*Phleum pratense*) 'Sobol' 1,6%, Lipnice luční (*Poa pratensis*) 'Balin' 7,8%, Trojštět žlutavý (*Trisetum flavescens*) 'Horal' 2,3%

Byliny 20%: Kmín kořený (*Carum carvi*) 'Prochan' 0,6%, Chrupa luční (*Centaurea jacea*) 0,6%, Pohanka obecná (*Fagopyrum esculentum*) 'Zita' 6,7%, Chřastavec rolní (*Knautia arvensis*) 1,4%, Kopretina irkutská (*Leucanthemum vulgare*) 2,8%, Svazenka vratičolistá (*Phacelia tanacetifolia*) 'Větrovská' 0,7%, Svazenka vratičolistá (*Phacelia tanacetifolia*) 'Protana' 5%, Šalvěj luční (*Salvia pratensis*) 0,5%, Krvavec menší (*Sanguisorba minor*) 1,4%, Silenka nadmutá (*Silene vulgaris*) 0,3%

Jeteloviny 10%: Úročník bolhoj (*Anthyllis vulneraria*) 'Pamir' 1,3%, Štírovník růžkatý (*Lotus corniculatus*) 'Táborák' 6,7%, Vičenec ligrus (*Onobrychis viciifolia*) 'Višňovský' 1,7%, Jetel luční (*Trifolium pratense*) 'Start' 0,3%

Tato část může být vzhledem k jihovýchodní expozici při postupném zvýšení biodiverzity velmi hodnotnou lokalitou především pro hmyz a ptactvo, jejichž běžné druhy se zde vyskytují v hojné míře.

Na vlhké, stinné části u lesa navrhujeme krajinný trávník s prioritou použití č. 1B za použití luční směsi do vlhka - RAKOVEC – KVĚTNATÁ LOUKA DO VLHKA – obsahuje 48 rostlinných druhů. Směs je vhodná do vlhčích a zastíněných míst, jako je okolí vodotečí, louky s vyšší hladinou spodní vody nebo podrost stromů v lesoparcích. Směs má pomalejší počáteční vývoj a některé druhy bylin se na stanovišti objeví až s odstupem více let od výsevu. Je vhodná pro použití v krajině.

Složení*:

Trávy 70%: Psineček obecný (*Agrostis capillaris* 'Polana') 1%, Psineček veliký (*Agrostis gigantea* 'Vaclav') 5%, Psárka luční (*Alopecurus pratensis* 'Zuberská') 5%, Pohánka hřebenitá (*Cynosurus cristatus* 'Rožnovská') 12%, Metlice trsnatá (*Deschampsia caespitosa*) 8%, Kostřava luční (*Festuca pratensis* 'Otava') 2%, Kostřava červená pravá (*Festuca rubra rubra* 'Tagera') 8%, Kostřava červená (*Festuca rubra trichophylla* 'Viktorka') 3%, Kostřava červená trsnatá (*Festuca rubra commutata*) 'Zulu' 5%, Medyněk vlnatý (*Holcus lanatus*) 5%, Jílek vytrvalý (*Lolium perenne* 'Jozífek') 2%, Bojínek luční (*Phleum pratense* 'Sobol') 1%, Lipnice hajní (*Poa nemoralis* 'Dekora') 8%, Lipnice bahenní (*Poa palustris* 'Rožnovská') 3%, Lipnice luční (*Poa pratensis* 'Balin') 2%

Byliny 24,5%: Řebříček bertrám (*Achillea ptarmica*) 0,5%, Kerblík lesní (*Anthriscus sylvestris*) 0,8%, Orlíček planý (*Aquilegia vulgaris*) 0,5%, Jarmanka větší (*Astrantia major*) 0,3%, Bukvice lékařská (*Betonica officinalis*) 1,2%, Rdesno hadí kořen (*Bistorta major*) 0,3%, Kmín kořený (*Carum carvi* 'Prochan') 0,5%, Škarda dvouletá (*Crepis biennis*) 0,3%, Mrkev obecná (*Daucus carota* 'Táborská žlutá') 0,9%, Svízel bílý (*Galium album*) 1,5%, Svízel lesní (*Galium sylvaticum*) 0,3%, Kuklík městský (*Geum urbanum*) 1,2%, Chrástavec rolní (*Knautia arvensis*) 1,6%, Kopretina bílá (*Leucanthemum vulgare*) 4,5%, Kohoutek luční (*Lychnis flos-cuculi*) 1,8%, Kyprej vrbice (*Lythrum salicaria*) 1,6%, Máta dlouholistá (*Mentha longifolia*) 0,1%, Jitrocel kopinatý (*Plantago lanceolata*) 0,6%, Prvosenka vyšší (*Primula elatior*) 0,1%, Černohlávek obecný (*Prunella vulgaris*) 1,6%, Řimbaba chocholičnatá (*Pyrethrum corymbosum*) 0,2%, Pryskyřník prudký (*Ranunculus acris*) 0,5%, Krvavec toten (*Sanguisorba officinalis*) 0,3%, Mydlice lékařská (*Saponaria officinalis*) 0,7%, Starček vodní (*Senecio aquaticus*) 0,2%, Silenka dvoudomá (*Silene dioica*) 0,8%, Kozí brada luční (*Tragopogon pratensis*) 0,3%, Rozrazil dlouholistý (*Veronica longifolia*) 1,3%

Jeteloviny 5,5%: Hrachor černý (*Lathyrus niger*) 1,2%, Hrachor luční (*Lathyrus pratensis*) 0,6%, Štírovník růžkatý (*Lotus corniculatus* 'Táborák') 2,3%, Tolice dětelová (*Medicago lupulina* 'Ekola') 0,8%, Jetel luční (*Trifolium pratense* 'Start') 0,6%

Provedením zatravnění bude naplněno protierozní opatření, bude ochráněna zemědělská půda proti zbytečným ztrátám, navíc bude lokalita obohacena o luční porost přitažlivý pro hmyz a ptactvo, který také může sloužit, jako úkryt drobným živočichům a vhodným managementem bude zabráněno nechtěné sukcesi.

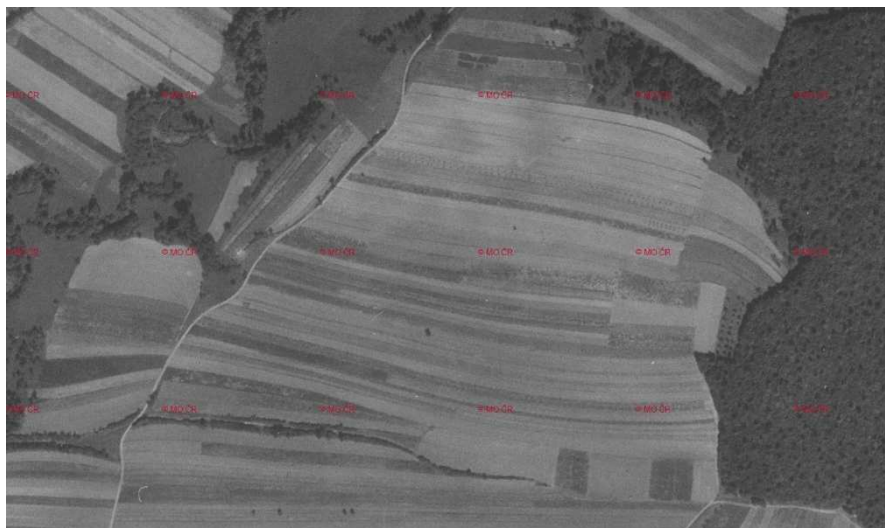
	plocha (m2)
odstranění ruderalního porostu	8217
Krajinný trávník č. 3KN (krmné a nektarodárné využití) - založení	6843
Krajinný trávník č. 1 B (zvýšení biodiverzity) - založení	1374

A.3.2 **Lokalita B** – Peo 2 Uhřicka, p.č. 3222 k.ú. Újezdec u Luhačovic, výměra 11203 m²

Mapa s vyznačeným řešeným územím:

Ortofoto řešeného území z roku 1950:

A 3.2.a Klimatické poměry

Zájmové území leží dle Quitta v mírně teplé oblasti MT 10. MT10 se vyznačuje dlouhým a mírně suchým létem, krátkým přechodným obdobím s mírně teplým až teplým jarem a podzimem a krátkou teplou zimou s krátkým trváním sněhové pokrývky. Průměrný roční úhrn srážek se v této oblasti pohybuje kolem 650-700 mm a průměrné roční teploty se pohybují okolo 8-9°C.

Charakteristika oblasti MT 10

Klimatická charakteristika mírně teplé oblasti	MT 10
Počet letních dní	40-50

Počet dní s prům. teplotou 10 °C a více	140 - 160
Počet dní s mrazem	110 - 130
Počet ledových dní	30-40
Prům. lednová teplota	-2 až -3
Prům. červencová teplota	17 - 18
Prům. dubnová teplota	7 - 8
Prům. říjnová teplota	7 - 8
Prům. počet dní se srážkami 1 mm a více	100 - 120
Suma srážek ve vegetačním období	400 - 450
Suma srážek v zimním období	200-250
Suma srážek celkem	600-700
Počet dní se sněhovou pokrývkou	50 - 60
Počet zatažených dní	120-150
Počet jasných dní	40-50

A 3.2.b Geologické poměry

Geologický podklad území je budován sedimenty neogenními a třetihorními paleogenními sedimenty flyšového pásma Západních Karpat.

Sedimenty magurského flyše jsou zde zastoupeny bělokarpatskou a račanskou jednotkou. Jedná se o flyšové vrstvy jílovců zčásti vápnitých a pískovců převážně drobových. Podle poměru složky pelitické a pískovcové i podle převažujícího složení hlavních typů pískovcových rozlišujeme ve vrstvách svrchního oddílu paleogénu série bělokarpatské vývoj vlárský a vývoj hlucký. Vývoj hlucký vyznačuje silná vápnitost složky pelitické i psamitické a převaha složky pelitické. Jílovce a slínovce vystupují ve vrstvách 0,02 - 5 m silných, výjimečně až 15 m silných. Jsou šedé až tmavošedé i zelenošedé, vzácně hnědé nebo černošedé, často světle žlutohnědavé, lavičkovité, hrubě nebo ploše lasturnaté nebo břidličnaté. Často jsou jemně moučkovité, písčité, někdy proužkovitě písčité. Občas jsou v nich vložky (až 2 - 3 m) modrošedých pevných slínovců, nerovně deskovitě odlučných, běložlutavě-okrově žlutě navětrávajících (bystrický typ). Nehojně a roztroušeně se objevují lávky světle šedých, bělavých, tříšt'natých, slinitých vápenců (12 - 20, výjimečně až 50 cm silné) čočkovitých. Navětrávají bělošedě nebo okrově žlutavě. Infiltrované Fe-oxidohydroxidy často v nich vytvářejí kresby typu zříceninového mramoru. Význačnou složkou hluckého vývoje jsou světle šedé, šedé až modrošedé, převážně aleuritické až jemnozrné silně vápnité drobové pískovce až písčité vápence v lávkách a lavičích 2 - 40 cm, nejčastěji 4 - 150 cm silných. Vzácněji jsou středně hrubě zrnité, drobně slídnaté. Silnější lavice mají často rozpad nepravidelně balvanitý, odlučnost mají hlavně lavičkovitou, deskovitou až tabulkovitou. avětrávají šedohnědě, žlutohnědě, žlutohnědavě, rezavě hnědě. Místy jsou vyvinuty i pískovce hrubě zrnité, světle šedé - bělošedé,

arkózovité (1 m), někdy až drobně slepencovité; klastický materiál (do 4 - 6 mm) je hlavně různobarevný křemen, šedé - černé rohovce, tmavošedý a sericitický fylit, živce; někdy mají nummulity, lithothamnia.

Pleistocenní uloženiny řešeného území jsou fluvialního (náplavy vodních toků) a eolického (spraše) původu.

K holocenním sedimentům zde patří sedimenty údolních niv, svahových sutí a hlín.

A 3.2.c Geomorfologické poměry

Podle geomorfologického členění ČSR (Demek J. a kol., 2006) leží řešené území v provincii Západní Karpaty. Regionální členění reliéfu ukazuje následující přehled:

SOUSTAVA	Vnější Západní Karpaty
PODSOUSTAVA	Moravsko-slovenské Karpaty
CELEK	Vizovická vrchovina
PODCELEK	Hlucká pahorkatina
OKRSEK	Prakšická pahorkatina

Prakšická pahorkatina je členitá pahorkatina tvořená flyšovými horninami vsetínských vrstev zlínského souvrství račanské jednotky magurské skupiny příkrovů. V okolí Rudic se vyskytují vložky hornin bělovežského souvrství račanské jednotky. Od úvalu řeky Moravy po linii Březolupy—Nedachlebice—Hradčovice se vyskytují různě mocné překryvy spraší a sprašových hlín. Prakšická pahorkatina leží v sev. části Hlucké pahorkatiny.

Krajina Prakšické pahorkatiny je podhorský zvlněná, široké a ploché hřbety oddělují hluboká, ale rozevřená údolí. Místy je povrch pahorkatiny zároveň členěn krátkými příčnými údolími. Erozně – denudační reliéf je celkově ukloněn k JZ. Četná jsou údolí založená na tektonických zlomech. Na rozvodích jsou zachovány rozsáhlé zbytky třetihorních zarovnaných povrchů. V okolí obcí Bílovice a Březolupy se rozkládá malá kotlina, ohraničená na J relativně sráznými svahy se stopami sesuvů. Nejvyšším bodem jsou stejně vysoké vrcholy Ovčírna a Doubí (429 m).

Oblast Prakšické pahorkatiny odvodňují říčky Březnice a Olšava. Na nezdenický zlom jsou vázány vývěry minerálních vod.

Prakšická pahorkatina leží ve 2. - 3. vegetačním stupni. V nižších polohách převažuje zemědělská produkce, zatímco vyšší a členité polohy jsou spíše zalesněny dubovými, místy i borovými a smrkovými porosty s příměsí buku.

A 3.2.d Půdní poměry

Na flyšovém podloží se vyvinuly velmi těžké vysýchavé půdy charakteristické v období sucha širokými trhlinami. Ze skupiny černozemních půd jsou zde černozemě na středně mocné vrstvě spraší, typické černozemně, karbonátové a lužní na slinitých a jílovitých substrátech, těžké až velmi těžké, dále černozemě degradované a hnědozemě slabě oglejené, erodované, převážně na spraších, středně těžké.

Hnědozemě (typické, černozemní včetně slabě oglejených forem na spraši, středně těžké s těžší spodinou a příznivým až vlhčím vláhovým režimem. Rendziny, rendziny hnědé a hnědé půdy na slínech, jílech a usazeninách karpatského flyše, těžké až velmi těžké, málo vodopropustné. Hnědé půdy a rendziny na zahliněných písčitých substrátech, středně těžké s relativně příznivějším vodním režimem jako předhozí. Hnědé půdy oglejené a rendziny oglejené na usazeninách karpatského flyše, těžké až velmi těžké, bez štěrku nebo slabě štěrkovité se sklonem k dočasnému zamokření.

Nivní půdy na nivních uloženinách, středně těžké, s příznivými vláhovými poměry. Nivní půdy na nivních uloženinách, těžké až velmi těžké s příznivými vláhovými poměry, lokálně mohou jevit až sklon k převlhčení. Lužní půdy na nivních uloženinách, jílech a slínech, těžké až velmi těžké, obvykle se sklonem k převlhčení.

Půdy jsou většinou středně hluboké až hluboké, jen ojediněle vystupuje až téměř k povrchu podkladní substrát s mělkým půdním horizontem.

Tyto půdy jsou zatříděné do několika BPEJ.

A 3.2.e Hydrologické poměry

Celé území katastru spadá do povodí řeky Olšavy, která je i hlavní vodotečí odvodňující většinu území. Vodní poměry vyskytujících se půd jsou značně rozdílné. Jsou ovlivněny jak zrnitostním složením, tak hloubkou profilu, jeho vrstevnatostí a účinky spodní vody. Zhoršené poměry mají plytké půdy, jejich rozloha je však v rámci katastru zanedbatelná. Těžké půdy, které se vyskytují na většině katastru, mají dobrou vláhovou údržnost a jen lokálně jeví sklon k přemokření (průlehy, sezónní prameniště). Propustnost srážkových vod do spodních vrstev je omezená. Nejpríznivější vodní režim mají půdy nivní v údolích vodních toků.

Podzemní vody: V oblasti karpatského flyše jsou prosté podzemní vody chudé a jsou vázané na málo mocné vrstvy rozpukanych pískovců flyšových souvrství. Prameny toků jsou v oblasti puklinových podzemních vod s malou vydatností. Zásoby podzemních vod jsou doplňovány sezónně, nejvyšších úrovní hladiny dosahují v květnu až červenci, nejnižších v říjnu až listopadu.

A 3.2.f Biogeografické poměry

Biogeograficky náleží řešené území do oblasti Kontinentální, podprovincie Karpatské a leží v biogeografickém regionu hluckém 3.3. a z malé části zlínském 3.7.

Hlucký bioregion (3.3)

Bioregion je tvořen teplou pahorkatinou na jílovitém flyši. Biota má přechodný charakter, v lesích převažuje biota karpatského podhůří, zatímco mimo les jsou četné pronikající panonské prvky. Bioregion tak patří do 2. bukovo-dubového a 3. dubovo-bukového stupně, tj. do dubohabřin s ostrovy teplomilných doubrav.

Celkově je flóra velmi bohatá, se zastoupením řady fyto geografických prvků a mnoha mezními i exklávními druhy. Vysokou biodiverzitu mají především luční subxerofilní cenózy. Netypickou částí jsou na severu oblasti členitějšího reliéfu na pevnějším flyši s lehčími půdami, které tvoří přechod ke Zlínskému bioregionu (3.7) a písčité terasy se sprašovými pokrývky podél nivy Moravy.

V současnosti dominuje orná půda, louky jsou zachovány jen ve fragmentech, lesy jsou nejrozumnější kultury, zachovány jsou celky smíšených doubrav.

V bioregionu převládají flyšové horniny bělokarpatské jednotky s velkým zastoupením vápnitých jílovců. Východně od Uherského Brodu je flyš proražen množstvím drobných proniků neovulkanických hornin (draselných andezitů, trachyandezitů), pro skladbu vegetace jsou však prakticky bez významu. Z kvartérních pokrývek se na poměrně velkých plochách uplatňují spraše a sprašové hlíny, rovněž nivy mají místy značný rozsah. Svahoviny se vyskytují vzácně v členitějších polohách.

V charakteru reliéfu převládá erozně-denudační pahorkatina s měkkými rysy, místy se strukturními hřbety s táhlými, nevýraznými svahy, i když na větší vzdálenosti mohou být rozdíly relativních výšek poměrně značné. Andezity se uplatňují jako výrazné vyvýšeniny, většinou ale nevelké relativní výšky (hlavně v okolí Bánova).

Reliéf má charakter členité pahorkatiny s výškovou členitostí 75–150 m. Říční terasy u Moravy a sousední plošiny mají reliéf ploché pahorkatiny s členitostí 45–75 m, naopak nejvyšší kopce mají i členitější reliéf a charakter ploché vrchoviny s členitostí 150–190 m. Nejnižším bodem bioregionu v ČR je okraj nivy Moravy u Sudoměřic (166 m), nejvyšším Jasenová (410 m). Typická výška bioregionu je 180–350 m.

Půdy jsou velmi specifické. Značné plochy zabírají oglejené černicové černozemě až pelické černice, silně humózní, velmi těžké a vysychavé, v dobách sucha s hlubokými a širokými trhlinami. Na

nejvápnitějším substrátu na úpatí Bílých Karpat přecházejí černozemě do oglejených pararendzin a rendzin.

Na konvexních svazích, zejména v jižním sektoru, potenciálně převažovaly teplomilné doubravy (*Potentillo albae-Quercetum*), výjimečně byly přítomny i šípákové doubravy (*Corno-Quercetum*). Na konkávních tvarech a v severním sektoru jsou vesměs typické karpatské dubohabřiny (*Carici pilosae-Carpinetum*), okrajově i se zastoupením buku, v kontaktu s doubravami lze místy předpokládat i výskyt panonských dubohabřin (*Primulo veris-Carpinetum*). Podél vodních toků jsou nivy, pravděpodobně nejčastěji *Pruno-Fraxinetum*. Přítomnost primárního bezlesí je problematická, snad existovalo na sesuvech a maloplošně i kolem prameništ'.

Více méně nevýrazné jsou hranice vůči bioregionu Zlínskému (3.7), který se poněkud odlišuje geomorfologicky, výrazně však bioticky. Biota Hluckého bioregionu byla v minulosti velmi bohatá, avšak její recentní stav je pouze fragmentární. Nachází se zde jen málo maloplošných chráněných území. Jsou to *PP Terasy* a *PR Vrchové*, kde je motivem ochrany biota na opuštěných terasách. Na Vlčnovsku jsou vyhlášeny *PR Vlčnovský háj* a *PP Kovářův žleb*, zajišťující ochranu lesní a lesostepní bioty, podobná je i rezervace *PP Háj u Lipova*.

Zlínský bioregion (3.7)

Bioregion leží v mezofytiku a zaujímá téměř celý fytogeografický okres 79. Zlínské vrchy (kromě východního okraje) a severozápadní výběžek fytogeografického okresu 78. Bílé Karpaty lesní. Vegetační stupně (Skalický): suprakolinní až submontánní

Potenciální vegetaci nižších částí bioregionu tvoří karpatské dubohabřiny (*Carici pilosae-Carpinetum*), na prudších svazích kyselých substrátů snad též ostrůvkovitě acidofilní doubravy (*Genisto germanicae-Quercion*). Výše přecházejí do bučin (*Carici pilosae-Fagetum*, respektive *Luzulo-Fagetum*). V nivách podél větších toků je pravděpodobně *Pruno-Fraxinetum*, podél menších potůčků často *Carici remotae Fraxinetum*. Přirozené bezlesí chybí.

Přirozenou náhradní vegetaci tvoří mezofilní luční porosty svazů *Arrhenatherion* a *Cynosurion* (typické *Antoxantho-Agrostietum*), na vlhkých místech přecházející v *Calthion* (*Cirsietum salisburgensis*). Xerofilnější vegetační typy jsou velmi vzácné, vegetace svazu *Cirsio-Brachypodion pinnati* je přítomna pouze ve fragmentech. Na kyselých substrátech se objevuje fragmentálně vegetace svazu *Violion caninae*. Na svahových prameništích se předpokládá zastoupení méně náročných typů vegetace svazu *Caricion davalliana*. Křoviny náležejí svazu *Prunion spinosae*, v lemech je zastoupena vegetace svazu *Trifolion medii*.

Skladba květeny je vcelku jednotvárná, tvořená běžnými druhy moravských Karpat. Mezní prvky jsou ojedinělé, výraznější exklávní prvky zcela chybějí. Ojediněle sem zasahují druhy hercynského háje.

Bioregion je charakterizován ochuzenou faunou předhůří Karpat ve zkulturnělé krajině, s ojedinělými zbytky suchomilných společenstev.

Biochory

Zájmové území je charakterizováno biochorami:

5/6 lokality je 2 PC Pahorkatina na slínitém flyši 2.v.s

Typ vytváří většinou rozsáhlejší segmenty soustředěné do členitějších území na jižním okraji Karpat. Reliéf je vesměs značně členitý, se svahy zpravidla příkřejšími a dosahujícími často výšek 100 - 180 m. Místy jsou svahy změněny velkoplošným terasováním nebo jsou rozčleněny četnými stržemi a suchými údolními, která se větví zejména u západněji ležících segmentů do údolí 2.-3. řádu. Směrem k východu přibývá táhlých tvarů, na místo početných a hlubokých suchých údolí, zcela rozrušujících linii hlavního údolního svahu. Typický je výskyt četných, ale drobných sesuvů. Substrát je tvořen paleogenními flyšovými horninami bělokarpatské a ždánické (nevýznamně též račanské) jednotky. Silně vápnité a silně jílovité jsou především flyše Hluckého bioregionu (3.3). Pro půdní pokryv je charakteristická v bioregionu 4.3 převaha černozemí nad hnědozeměmi s doplňkovým výskytem kambizemí a pararendzin v bioregionu 3.3 převaha těžkých pelických a černicových černozemí doprovázených černicemi, hnědozeměmi, pararendzinami, kambizemními pararendzinami a kambizeměmi. Půdní pokryv na polích je značně postižen vodní erozí. V lesích jsou často udávány luvizemě. Půdy mají sytou hnědošedou barvu.

Vegetace: Varianta panonská (4.3 a nejjižnější segmenty ve 3.3): Potenciální přirozenou vegetaci tvoří mozaika dubohabřin panonských (*Primulo veris-Carpinetum*) i karpatských, zejména na úpatí svahů a ve žlebech (*Carici pilosae-Carpinetum*), vzácně i s vtroušeným bukem. Na konvexních tvarech je doplňují teplomilné doubravy, zpravidla ze svazu *Quercion petraeae* (asociace *Potentillo albae-Quercetum*), na nejextrémnějších stanovištích jižního kvadrantu i šípákové doubravy ze svazu *Quercion pubescenti-petraeae* (asociace *CornoQuercetum*). Na odlesněných plochách se objevují teplomilné trávníky ze svazu *Cirsio-Brachypodium pinnati*, výjimečně v jižním kvadrantu i typy drnových stepí ze svazu *Festucion valesiacae*.

D: *2BD3 (50), *2BC3 (10), 3BD3 (30).

K: *1BD3 (8) – ve 4.3 bez*, 2C5a (2).

Pole jsou velká, v členitějším terénu středně velká, dělená sítí polních cest, větrolamů a vegetačních mezí vrstevnicového i spádníkového průběhu (významněji v bioregionu 3.3). Travní porosty jsou reprezentovány zbytky obhospodařovaných luk ve vlhčích partiích i pestrou škálou převážně xerothermních travnatobylinných a křovitých společenstev. Ta nastupují jako postagrární lada po orné půdě, starých vysokokmenných sadech či opuštěných pastvinách. V Hluckém bioregionu (3.3) jsou subxerothermní trávníky chráněny v PP Žerotín, PR Hloží, PP Kobylí hlava (kavylová louka), zmíněné PR Kovářův žleb, PP Terasy, PP Babí hora a PR Vrchové-Chrástě.

Sady a vinice jsou vázány jednak bezprostředně na sídla, jednak vytvářejí velké bloky ve volné krajině. Vysoký podíl těchto ploch odpovídá příznivým klimatickým poměrům i dostatku svažitéch poloh. Vinohrady mírně převažují nad sady.

Náhradní typy: 2PB+2PF, -2PB+2PF, 2VC.

Cílové ekosystémy: Přirozené: HDH, XDSX, XDB – jen ve 4.3 a 3.3 od jihu po Blatnici; náhradní: XT. Do biocentra je vhodné zařadit i travní porosty.

Potenciální vegetace

Potenciální přirozenou vegetací je Dubo-habrové háje a Luhy a olšiny.

Vymezení potenciální vegetace v území vychází z *Mapy potenciální přirozené vegetace České republiky* (Neuhäuslová Z. a kol., 1998).

Luhy a olšiny: *Alno-Padion*, *Alnetea glutinosae*, *Salicetea purpureae*

1/6 lokality je 3BC Erodované plošiny na slínitém flyši 3.v.s.

D: *3B3 (26), *3BD3 (58), *3BC3 (7), 4B3 (5) - ve 3.2, 3.6, 3.7 s*

K: *3BC5a (2), *3BC5b (+) - prameniště

Tento typ biochory se vyskytuje roztroušeně po obvodu Karpat.

Reliéf je monotónní, převažuje členitá pahorkatina, se zbytky plošin na hřebtech. Svahy jsou často postižené sesuvy, údolí jsou široká, hřebety jsou oblé, méně ploché. Hloubka údolí bývá do 90 m. Geologické podloží budují flyšové sedimenty karpatských příkrovů - jíly, slíny, jílovce a pískovce překryté svahovinami, místy s příměsí spraší. Na příkrých svazích místy vystupuje písčité podloží, vyskytují se sesuvy. Půdy odrážejí vlastnosti substrátu - dominují kambizemě a kambizemě pseudoglejové. Půdy na úpatí Bílých Karpat jsou ohroženy větrnou erozí.

Vegetace: Varianta typická karpatská (3.1, 3.2, 3.3, jižní část 3.4, 3.6, 3.7): Potenciální přirozenou vegetací jsou karpatské ostřicové dubohabřiny (asociace *Carici pilosae* *Carpinetum*).

Na oblých temenech a mírných svazích převažuje orná půda, pole jsou středně velká, oddělená komunikacemi, polními cestami, vodními toky a lesními celky. Sady byly typické, dnes je jejich plocha omezena, často leží ladem.

Náhradní typy: 3SC, 3PB, -3SB, 3BE.

Cílové ekosystémy: Přirozené: BUKD, HDH, LONO; náhradní: MT, PRPM.

Potenciální vegetace

Potenciální přirozenou vegetací je karpatská ostřicová dubohabřina (asociace *Carici pilosaeCarpinetum*).

Vymezení potenciální vegetace v území vychází z *Mapy potenciální přirozené vegetace České republiky* (Neuhäuslová Z. a kol., 1998).

Dubohabřiny / *Carpinion*

Dubohabřiny svazu *Carpinion* jsou tvořeny habrem obecným (*Carpinus betulus*) a dubem zimním (*Quercus petraea* agg.) nebo dubem letním (*Q. robur*), s častou příměsí lípy srdčité (*Tilia cordata*) nebo javoru babyky (*Acer campestre*), vzácně i s bukem a jedlím. Podíl hlavních dřevin kolísá podle způsobu obhospodařování v minulosti a podle vlhkosti půdy od porostů čistě habrových přes smíšeně k čistě dubovým. Keřové patro bývá zpravidla dobře vyvinuto, v zapojenějších nebo přezvěřených lesích je zastoupeno sporadicky nebo zcela chybí. Kromě druhů stromového patra zde rostou např. *Corylus avellana*, *Crataegus laevigata*, *Lonicera xylosteum* aj. Na jaře před olistěním stromů se vyvíjí nápadný jarní aspekt s geofyty (např. *Anemone nemorosa*, *A. ranunculoides* a *Corydalis* spp.). V bylinném patře se pravidelně vyskytují běžné druhy listnatých lesů (*Dactylis polygama*, *Melica nutans*, *Poa nemoralis*, *Viola reichenbachiana* aj.) i mírně teplomilné mezofilní lesní druhy (např. *Clinopodium vulgare*, *Festuca heterophylla* a *Melampyrum nemorosum*). Druhovou skladbu E1 doplňují – s ohledem na jednotlivé, ± geograficky diferencované vegetační typy (asociace) – další, indikačně významné taxony. Mechové patro je obvykle vyvinuto nevýrazně.

Dubohabřiny jsou vázány na živinami bohaté, zpravidla hluboké půdy na svazích i plošinách. Geologickým podkladem bývají různé typy kyselých i bazických hornin. Na těžších půdách dochází k pseudooglejení (hlavně u vlhkých dubohabřin, místy též v karpatských dubohabřinách). Dubohabřiny se vyskytují v nížinách a pahorkatinách téměř celého území ČR do nadmořských výšek kolem 450 m (vzácněji až 550 m). Dubohabrové háje jsou vzácné v pahorkatinách jižních a západních Čech.

A.3.2.i Širší vztahy

Na sever a východ od řešené lokality s okrajem lesního porostu začíná biotop vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců.

Dle mapování přírodních biotopů se na jižním okraji řešeného území nachází biotop xerofylní křoviny K3 (100), na severovýchodní straně k lokalitě přimyká biotop Mezofilní ovsíkové louky T 1.1 (100).

A 3.2.g Aktuální stav

Řešené plocha tvoří pás šířky 20 m a délky cca 570 m na lánů orné půdy na svahu se západní expozicí. Lán orné půdy rozděluje v horní polovině na plochy 18,3 ha pod pásem a 7,6 ha nad pásem. Na zemědělských plochách hospodaří společnost Zemaspol odbyt, s. r. o. Pás je orientován od jihu k severu. Na pozemku byly před nějakou dobou vysazeny lesní a ovocné dřeviny v linii uprostřed pásu. Bohužel nebyla provedena dostatečná ochrana sazenic, proto je velká většina z nich poničena zvěří, některé fatálně. Zachovaly se ve větším počtu jen hrušně, lípy, oskeruše a pár dubů. Ani tyto stromy se ovšem neobejdou bez ošetření ran a zřízení individuální ochrany.

Na pozemku je v současné době druhově velmi chudý luční porost – jednoznačně dominuje kostřava rákosovitá (*Festuca arundinacea*), porost se jeví jako monokultura.

Lokalitou prochází ve směru z východu na západ vedení VTL plynovodu s ochranným pásmem šířky 8 m a bezpečnostním pásem šířky 80 m.

Podrobnou inventarizací – viz níže - bylo zjištěno, že z 45 stromů je 24 ks uhynulých a ze zbylých 21 kusů má 11 ks poškozený kmen od vysoké zvěře.

Fotodokumentace současného stavu:

A.3.2.h Biologické hodnocení lokality

Na pozemku je v současné době druhově velmi chudý luční porost – jednoznačně dominuje kostřava rákosovitá (*Festuca arundinacea*), porost se jeví jako monokultura. Bylo zaznamenáno jen pár kusů pomněnky rolní (*Myosotis arvensis*).

Během terénního šetření byly spatřeny tyto živočichové nebo jejich pobytové stopy:

hraboš polní (*Microtus arvalis*)

liška obecná (*Vulpes vulpes*)

zajíc polní (*Lepus europaeus*)

bažant obecný (*Phasianus colchicus*)

skřivan polní (*Alauda arvensis*)

strnad obecný (*Emberiza citrinella*)

stehlík obecný (*Carduelis carduelis*)

srnec obecný (*Capreolus capreolus*)

Savci:

hraboš polní (*Microtus arvalis*)
liška obecná (*Vulpes vulpes*)
zajíc polní (*Lepus europaeus*)
srnec obecný (*Capreolus capreolus*)

Ptáci:

bažant obecný (*Phasianus colchicus*)
skřivan polní (*Alauda arvensis*)
strnad obecný (*Emberiza citrinella*)
stehlík obecný (*Carduelis carduelis*)

Hmyz:

Lovčík hajní (*Pisaura mirabilis*)
Kobylka (*Ephippigera ephippiger*)

Součástí biologického hodnocení je inventarizace zeleně:

Inventarizace zeleně**a) Cíl inventarizace**

Úkolem inventarizace bylo podrobně zaznamenat současný stav dřevin a provést vyhodnocení zjištěných skutečností.

Inventarizace se zaměřila především na určení dřevin, jejich zanesení do polohopisného plánu, vyhodnocení zdravotního stavu dřevin a stanovení jejich estetického a kompozičního potenciálu. Snažila se také poukázat na opatření, vedoucí ke zlepšení zdravotního stavu perspektivních dřevin - tedy na údržbu a určit ty dřeviny, které už nejsou schopné plnit požadované funkce.

Inventarizace sloužila jako podklad pro návrh krajinné zeleně v lokalitě Uhřická. Tyto úpravy by měly v co nejvyšší míře zachovat perspektivní dřeviny.

b) Metodika inventarizace

Byla hodnocena jen kategorie stromů, keře se v dané lokalitě nenachází.

STROMY

Cílem bylo:

A. Přidělení evidenčního čísla.

B. Taxonomické zhodnocení - tj. určení rodu, druhu, popř. kultivaru stromu.

C. Zhodnocení současného stavu, zahrnující:

a) významnější dendrometrické veličiny, tj. výšku, průměr koruny, průměr kmenu ve výšce 1,30 m

b) stáří

c) vitalitu stromu

d) estetickou a kompoziční hodnotu stromu

e) poznámka

f) stanovení potřebných péstebních opatření

D. Polohopisné zaměření.

E. Zjištěný stav objektu dokladovat v textových a mapových podkladech.

K naplnění výše uvedených cílů byly u každého exempláře stanoveny následující údaje (v závorkách za názvem údaje jsou jeho zkratky použité v tabulkové příloze).

A. Přidělení evidenčního čísla

Pořadové číslo exempláře (**Číslo**)

V textové i mapové části práce vyjádřeno arabskou číslicí.

B. Taxonomické zhodnocení

Je zde provedeno určení dřeviny. Vědecké názvosloví (latinské) je zvoleno podle díla Gerda Krusmanna „Handbuch der Nadelgeholze“ r. 1983 a „Handbuch der Laubgeholze“ r. 1976-78

C. Zhodnocení současného stavu

a) významnější dendrometrické veličiny:

Výška (**Vý**) - určována odhadem, uváděna v metrech

Šířka (**Kor**) - šířka koruny určována měření pásmem, uváděna v celých metrech

Průměr kmenu (**Km**) - měřen ve výšce 1,3 m, uváděn v centimetrech

Fyziologické stáří (**FS**) - charakterizuje strom z hlediska jeho vývojové fáze.

V inventarizačních tabulkách je určováno touto stupnicí:

1. Mladý strom ve fázi aklimatizace
2. Aklimatizovaný mladý strom
3. Dospívající strom
4. Dospělý strom
5. Senescentní strom

Věk (**Věk**) - stanoveno odhadem a jednotlivé exempláře byly řazeny do následujících věkových kategorií:

0 – 20 let

20 - 40 let

40 – 60 let

60 – 80 let

80 - 100 let

Vitalita (**Vit**) - Vitalita stromu, neboli fyziologická vitalita, životaschopnost, je pohled na dynamiku a vlastnosti jeho fyziologických funkcí. Zahrnuje zejména tyto ukazatele:

- rozsah defoliace
- změny velikosti a barvy asimilačních orgánů
- významné napadení asimilačních orgánů chorobami a škůdci
- dynamika vývoje sekundárních výhonů
- změny formy větvení vrcholové části koruny
- prosychání na periferii koruny
- dynamika reakce na poškození
- u fyziologického stáří 1 – 3 dynamika výškového přírůstku

Posuzování vitality může být ovlivněno proměnlivostí mezi jednotlivými vegetačními obdobími, extrémními klimatickými vlivy či zásadními proměnami stanovištních poměrů stromu.

Stupně hodnocení vitality:

1. výborná až mírně snížená
2. zřetelně snížená (stagnace růstu, prosychání koruny na periferních oblastech koruny)
3. výrazně snížena (začínající ústup koruny, odumřely vrchol koruny)
4. zbytková vitalita (větší část koruny odumřela)
5. suchý strom

Zdravotní stav (ZS) - Zdravotní stav stromu popisuje jedince z hlediska jeho mechanického poškození či narušení. Tato diagnostika má především následující ukazatele:

- mechanická poškození
- napadení dřevními houbami, xylofágním hmyzem
- přítomnost silných suchých větví
- přítomnost dutin a výletových otvorů
- přítomnost defektních a poškozených větví

Stupnice hodnocení zdravotního stavu:

1. zdravotní stav výborný až dobrý
2. zhoršený (mechanické narušení významného charakteru)
3. výrazně zhoršený (přítomnost poškození snižujících dožití poškozeného jedince)
4. silně narušený (souběh defektů či přítomnost poškození výrazně snižujících dožití jedince)
5. rozpadající se / rozpadlý strom (akutní riziko rozpadu, příp. rozpadlý jedinec)

Perspektiva (Persp):

Perspektiva stromu vyjadřuje předpokládanou délku jeho existence na daném stanovišti, vycházející z posouzení jeho vitality, zdravotního stavu, stability a vhodnosti.

Stupnice hodnocení:

- 1) perspektivní
- 2) krátkodobě perspektivní
- 3) neperspektivní

Estetická a kompoziční hodnota stromu:

- vyjadřuje schopnost stromu naplňovat umělecká a estetická kritéria a zastávat svěřené místo dle kompozičního řádu. Zároveň se stanovuje, nakolik se současný stav odlišuje od uměleckého záměru. Mohou tady nastat případy, kdy strom z hlediska vitality je plně uspokojivý, avšak z kompozičního hlediska je nevhodný.

Souhrn hodnocení vitality a estetické a kompoziční stránky stromu nám vyjadřuje tzv. **SADOVNICKÁ HODNOTA (SH)**. Zohledňuje obě tyto hlediska a je vyjádřena pomocí pětistupňové škály. V textové části je vyjadřována číslicemi, v mapové části pomocí barev.

1 - červená - velmi hodnotný strom

stromy absolutně zdravé, nepoškozené, vitální - stále rostou, typický habitus pro daný druh, má konečnou velikost, strom bude plnit svou funkci ještě desetiletí, kompozičně vhodně umístěné, měly by být zachovány v každém případě, tvoří kostru výsadeb

2 - modrá - nadprůměrně hodnotný strom

zdravé dřeviny, typický habitus nepodstatně narušený, velikost dřeviny odpovídá minimálně polovině konečného objemu, dlouhodobý předpoklad existence - desetiletí nebo jsou kompozičně významné, měly by být maximálně šetřeny, odstraněny jen v nejnnutnějších případech

3 - hnědá - průměrně hodnotný strom

zdravé nebo nevýznamně napadené škůdci a chorobami, habitus může být atypický - vysoko vyvětvený, nebo špatně zapěstovaný, ale se silnou výmladností tak, aby mohly vytvořit novou korunu. Mají

předpoklad existence alespoň střednědobě (tj. 20 let). Z kompozičních důvodů mohou být odstraněny. Mohou to být i dřeviny mladé u nichž nelze ještě určit jejich další vývin.

4 - fialová - podprůměrně hodnotný strom

stromy značně poškozené, vysoko vyvětvené, neschopné obrazit, dožívající, málo vitální, poškozené škůdci a chorobami. Obvykle jen s předpokladem poměrné krátkodobé existence v přijatelném stavu, nepřesahující většinou výrazněji 20 let, je nutné počítat s jejich brzkým odstraněním.

5 - žlutá - strom odumírající

strom odumírající nebo odumřelý, popřípadě výrazně ohrožující své okolí, určený k okamžitému odstranění.

Doporučená opatření:

jsou uvedeny nutné zásahy na daném jedinci z hlediska jeho zdravotního stavu nebo kompozičního záměru.

D. Polohopisné zaměření

bylo provedeno zanesení stávajících stromů a porostů do polohopisné mapy.

E. Textové a mapové výstupy

zjištěné údaje byly zpracovány v mapových a textových výstupech, které jsou součástí projektové dokumentace. Zaznamenané údaje a použité zkratky jsou objasněny v předchozím textu.

Na zkoumaném území nebyly zjištěny žádné chráněné druhy ve smyslu zákona 114/1992 Sb.

Projekt vegetačních úprav v zájmové lokalitě vhodně řeší implementaci nových prvků zeleně do těch stávajících. Ušchlé stromy budou nahrazeny vhodnější a výrazně pestřejší druhou skladbou dřevin v širším sortimentu ovocných stromů. Druhovná diverzita studované lokality je v současné době na nízké úrovni. Plánované úpravy mohou místu v tomto ohledu velice prospět.

A.3.2.i Návrh řešení

Návrh na umístění ochranného zatravnění PEO 2 je situován do lokality v místní části Uhřetá v bloku orné půdy nad vedlejší polní cestou VC2. K ochraně velkého bloku orné půdy před projevem vodní eroze, je zde toto ochranné zatravnění navrhováno na ploše 1,1203 ha, v šířce 20 m a délce cca 570 m. Toto ochranné zatravnění bude doplněno o pás dřevin s protierozní funkcí.

Tato forma opatření k ochraně ZPF byla předběžně projednána a odsouhlasena také s uživateli těchto pozemků.

Naším návrhem navazujeme na již provedené úpravy výsadeb stromů a navrhujeme částečné zatravnění regionální směsí na iniciačních ploškách cca 30% celkové plochy a na zbytku plochy provést podsev regionální luční směsí do stávajícího porostu.

Ve výběru druhů stromů pro výsadby vycházíme z druhů stávajících stromů, který rozšiřujeme o ovocné druhy v sortimentu starých odrůd a doplňujeme několika exempláři dubů zimních (*Quercus petraea*), které z krajinářského hlediska vyniknou i ze vzdáleného pohledu při výjezdu z Uherského Brodu. Duby jsou navrženy v +- pravidelných vzdálenostech. Mezi nimi budou řady vzrůstnějších ovocných stromů (oskeruše, třešně), anebo skupiny menších ovocných stromů (hrušně, jabloně). Návrh je v souladu se standardem SPPK C02 003:2023.

Na zatravnění bude použita regionální bělokarpatská luční směs s vyšším podílem lučních bylin (20% bylin) :

Optimální výsevek je 20 kg/ha. Doba výsevu je na jaře během dubna a května nebo koncem léta od srpna do poloviny září.

Biotechnické liniové prvky PEO je možno chápat jako trvalou překážku napomáhající zejména rozptýlení povrchového odtoku a jsou navrhovány tak, aby svou lokalizací determinovaly způsob hospodaření jakéhokoli zemědělského subjektu. Vedle základní funkce protierozní mají spolu s doprovodnou dřevinou zelení na nich rostoucí velký význam i z hlediska krajině-estetického a ekologického.

	plocha (m2)
Odstranění ruderalního porostu	11 203 m2
Odstranění suchých stromů	25 ks
Výsadba okrasných stromů	5 ks
Výsadba ovocných stromů	47 ks
Krajinný trávník č. 1 B (zvýšení biodiverzity) - založení	11 203

Použité druhy ovocných stromů:

Hrušeň 'Jačmenka'

Krajová letní odrůda Bílých Karpat. Plody střední, žlutozelené barvy, chuť šťavnatá, jemně kořenitá, s výrazným hruškovitým aroma. Zraje v polovině srpna, velmi využívána pro aromatický destilát, sušení. Tvoří větší vzdušné stromy.

Měsíce konzumní zralosti: srpen – srpen

Hrušeň 'Krvavka'

Velmi stará skupina hrušní s narůžovělou až načervenalou dužninou. Plody střední, sladké, mírně kořenité. Zraje v druhé polovině srpna, vhodná na jídlo i na sušení, povidla a pálení. Mrazuodolná, dlouhověká.

Měsíce konzumní zralosti: srpen - srpen

Hrušeň 'Muškateľka letní'

Stará česká letní odrůda s malými žlutavými šťavnatými plody s navinulou a muškátově kořenitou chutí. Vhodná na přímý konzum, sušení, povidla i pálení. Vytváří mohutné zdravé dlouhověké stromy, mimořádně odolné. Vhodná i do vyšších poloh.

Měsíce konzumní zralosti: srpen - srpen

Hrušeň 'Hardyho máslovka'

Hardyho (syn. Gellertova máslovka, Hardyho máslovka) - francouzská odrůda vyšlechtěná roku 1820. Plody jsou velké, živě zelenavé barvy. Dužnina je velmi šťavnatá, jemná, výborné rozplývavé slabě kořenité chuti. Sklizeň od poloviny září, podtržená vydrží měsíc. Hojně rozšířená podzimní máslovka, často vysazována i do alejí u cest. Vhodná jako stolní, na sušení i pálení. Pravidelně a hojně plodí, u pěstitelů je velmi oblíbená. Dá se pěstovat i ve vyšších chráněných polohách, ale jen v dobrých půdách.

Měsíce konzumní zralosti: září - říjen

Jabloň 'Malinové holovouské'

Velmi oblíbená stará česká raně zimní odrůda s krásnými červenými plody s malinovou příchutí. Využívána jako stolní odrůda i na zpracování.

Měsíce konzumní zralosti: listopad – únor

Jabloň Grávštýnské Stará podzimní odrůda známá již od 17. století

Oblíbená odrůda jableň Grávštýnské je známá již od roku 1670. Můžeme ji najít i po názvy jako je Gravensteiner, Calville či žíhané plody intenzivně voní. Vhodná zejména k moštování, výrobě vína a destilátů.

Jabloň Řečtáč soudkovitý *Malus domestica* Řečtáč soudkovitý

Stará raně zimní odrůda z 18. století

Jabloň 'Malinové hornokrajské'

Jablka jsou středně velká až velká, kulovitá až tupě kuželovitá. Jejich barva je rozmytá tmavočervená. Dužina bílá, pod slupkou narůžovělá. Chuť malinová.

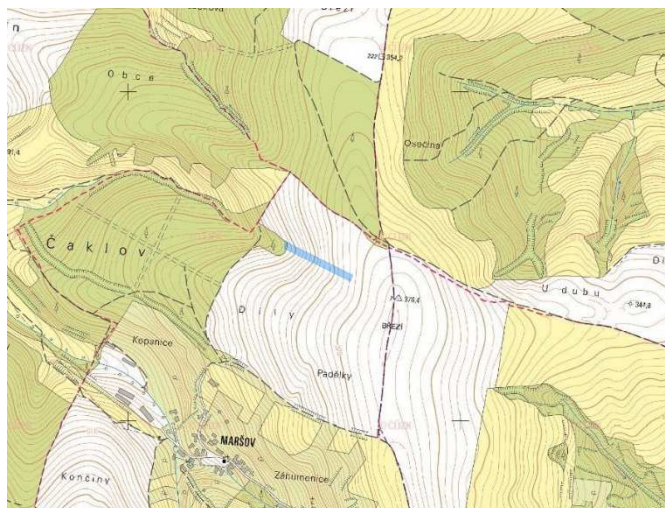

Třešeň 'Skalka'

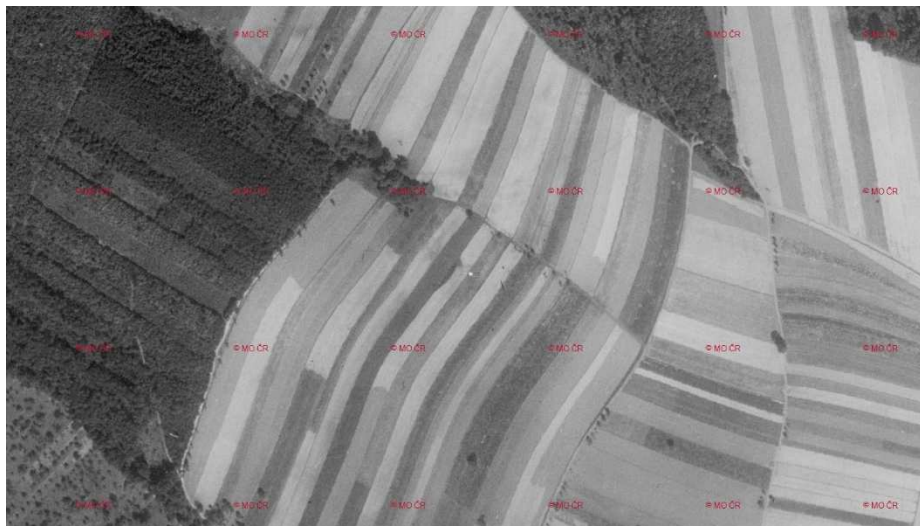
Tmavá pozdní srdcovka. Plody jsou středně velké, tmavě červené. Chuť je velmi dobrá, zraje začátkem července. Při deštích nepraská, vhodná i na přepravu a konzervařenské účely. Stromy se často vysazovaly do alejí kvůli svému vysokému tvaru koruny. Původní moravská odrůda.

A.3.3 Lokalita C – SDSO 2 p.č. 501 k.ú. Maršov, výměra 4494 m²

Mapa s vyznačeným řešeným územím:

Ortofoto řešeného území z roku 1950:

A 3.3.a Klimatické poměry

Zájmové území leží dle Quitta v teplé oblasti T2. Oblast je charakterizována následně: Jaro je poměrně krátké, teplé až mírně teplé, léto je teplé dlouhé a suché, podzim je poměrně krátký, teplý až mírně teplý, zima je krátká, suchá až velmi suchá.

Charakteristika oblasti T 2:

Klimatická charakteristika teplé oblasti	T2
Počet letních dní	50–60
Počet dní s prům. teplotou 10 °C a více	160–170
Počet dní s mrazem	100–110
Počet ledových dní	30–40
Prům. lednová teplota	-2 až -3
Prům. červencová teplota	18–19
Prům. dubnová teplota	8–9
Prům. říjnová teplota	7–9
Prům. počet dní se srážkami 1 mm a více	90–100
Suma srážek ve vegetačním období	350–400
Suma srážek v zimním období	200–300
Suma srážek celkem	550–700
Počet dní se sněhovou pokrývkou	40–50
Počet zatažených dní	120–140

A 3.3.b Geologické poměry

Geologický podklad území je budován sedimenty neogenními a třetihorními paleogenními sedimenty flyšového pásma Západních Karpat.

Sedimenty magurského flyše jsou zde zastoupeny bělokarpatskou a račanskou jednotkou. Jedná se o flyšové vrstvy jílovců zčásti vápnitých a pískovců převážně drobových. Podle poměru složky pelitické a pískovcové i podle převažujícího složení hlavních typů pískovcových rozlišujeme ve vrstvách svrchního oddílu paleogénu série bělokarpatské vývoj vlárský a vývoj hlucký. Vývoj hlucký vyznačuje silná vápnitost složky pelitické i psamitické a převaha složky pelitické. Jílovce a slínovce vystupují ve vrstvách 0,02 - 5 m silných, výjimečně až 15 m silných. Jsou šedé až tmavošedé i zelenošedé, vzácně hnědé nebo černošedé, často světle žlutohnědavé, lavičkovité, hrubě nebo ploše lasturnaté nebo břidličnaté. Často jsou jemně moučkovité, písčité, někdy proužkovitě písčité. Občas jsou v nich vločky (až 2 - 3 m) modrošedých pevných slínovců, nerovně deskovitě odlučných, běložlutavě-okrově žlutě navětrávajících (bystrický typ). Nehojně a roztroušeně se objevují lávky světle šedých, bělavých, tříšt'natých, slinitých vápenců (12 - 20, výjimečně až 50 cm silné) čočkovitých. Navětrávají bělošedě nebo okrově žlutavě. Infiltrované Fe-oxidohydroxidy často v nich vytvářejí kresby typu zříceninového mramoru. Význačnou složkou hluckého vývoje jsou světle šedé, šedé až modrošedé, převážně aleuritické až jemnozrné silně vápnité drobové pískovce až písčité vápence v lávkách a lavicích 2 - 40 cm, nejčastěji 4 - 150 cm silných. Vzácněji jsou středně hrubě zrnité, drobně slídnaté. Silnější lavice mají často rozpad nepravidelně balvanitý, odlučnost mají hlavně lavicovitou, deskovitou až tabulkovitou. avětrávají šedohnědě, žlutohnědě, žlutohnědavě, rezavě hnědě. Místy jsou vyvinuty i pískovce hrubě zrnité, světle šedé - bělošedé, arkózovité (1 m), někdy až drobně slepencovité; klastický materiál (do 4 - 6 mm) je hlavně různobarevný křemen, šedé - černé rohovce, tmavošedý a sericitický fylit, živce; někdy mají nummulity, lithothamnia.

Pleistocenní uloženiny řešeného území jsou fluvialního (náplavy vodních toků) a eolického (spraše) původu.

K holocenním sedimentům zde patří sedimenty údolních niv, svahových sutí a hlín.

A 3.3.c Geomorfologické poměry

Podle geomorfologického členění ČSR (Demek J. a kol., 2006) leží řešené území v provincii Západní Karpaty. Regionální členění reliéfu ukazuje následující přehled:

SOUSTAVA	Vnější Západní Karpaty
PODSOUSTAVA	Moravsko-slovenské Karpaty

CELEK	Vizovická vrchovina
PODCELEK	Hlucká pahorkatina
OKRSEK	Prakšická pahorkatina

Prakšická pahorkatina je členitá pahorkatina tvořená flyšovými horninami vsetínských vrstev zlínského souvrství račanské jednotky magurské skupiny příkrovů. V okolí Rudic se vyskytují vložky hornin bělovežského souvrství račanské jednotky. Od úvalu řeky Moravy po linii Březolupy—Nedachlebice—Hradčovice se vyskytují různě mocné překryvy spraší a sprašových hlín. Prakšická pahorkatina leží v sev. části Hlucké pahorkatiny.

Krajina Prakšické pahorkatiny je podhorsky zvlněná, široké a ploché hřbety oddělují hluboká, ale rozevřená údolí. Místy je povrch pahorkatiny zároveň členěn krátkými příčnými údolími. Erozně – denudační reliéf je celkově ukloněn k JZ. Četná jsou údolí založená na tektonických zlomech. Na rozvodích jsou zachovány rozsáhlé zbytky třetihorních zarovnaných povrchů. V okolí obcí Bílovice a Březolupy se rozkládá malá kotlina, ohraničená na J relativně sráznými svahy se stopami sesuvů. Nejvyšším bodem jsou stejně vysoké vrcholy Ovčírna a Doubí (429 m).

Oblast Prakšické pahorkatiny odvodňují říčky Březnice a Olšava. Na nezdenický zlom jsou vázány vývěry minerálních vod.

Prakšická pahorkatina leží ve 2. - 3. vegetačním stupni. V nižších polohách převažuje zemědělská produkce, zatímco vyšší a členité polohy jsou spíše zalesněny dubovými, místy i borovými a smrkovými porosty s příměsí buku.

A 3.3.d Půdní poměry

Na flyšovém podloží se vyvinuly velmi těžké vysýchavé půdy charakteristické v období sucha širokými trhlinami. Ze skupiny černozemních půd jsou zde černozemě na středně mocné vrstvě spraší, typické černozemně, karbonátové a lužní na slinitých a jílovitých substrátech, těžké až velmi těžké, dále černozemě degradované a hnědozemě slabě oglejené, erodované, převážně na spraších, středně těžké.

Hnědozemě (typické, černozemní včetně slabě oglejených forem na spraši, středně těžké s těžší spodinou a příznivým až vlhčím vláhovým režimem. Rendziny, rendziny hnědé a hnědé půdy na slínech, jílech a usazeninách karpatského flyše, těžké až velmi těžké, málo vodopropustné. Hnědé půdy a rendziny na zahliněných písčitých substrátech, středně těžké s relativně příznivějším vodním režimem jako předhozí. Hnědé půdy oglejené a rendziny oglejené na usazeninách karpatského flyše, těžké až velmi těžké, bez štěrku nebo slabě štěrkovité se sklonem k dočasnému zamokření.

Nivní půdy na nivních uloženinách, středně těžké, s příznivými vláhovými poměry. Nivní půdy na nivních uloženinách, těžké až velmi těžké s příznivými vláhovými poměry, lokálně mohou jevit až

sklon k převlhčení. Lužní půdy na nivních uloženinách, jílech a slínech, těžké až velmi těžké, obvykle se sklonem k převlhčení.

Půdy jsou většinou středně hluboké až hluboké, jen ojediněle vystupuje až téměř k povrchu podkladní substrát s mělkým půdním horizontem.

Tyto půdy jsou zatříděné do několika BPEJ.

A 3.3.e Hydrologické poměry

Celé území katastru spadá do povodí řeky Olšavy, která je i hlavní vodotečí odvodňující většinu území. Vodní poměry vyskytujících se půd jsou značně rozdílné. Jsou ovlivněny jak zrnitostním složením, tak hloubkou profilu, jeho vrstevnatostí a účinky spodní vody. Zhoršené poměry mají plytké půdy, jejich rozloha je však v rámci katastru zanedbatelná. Těžké půdy, které se vyskytují na většině katastru, mají dobrou vláhovou údržnost a jen lokálně jeví sklon k přemokření (průlehy, sezónní prameniště). Propustnost srážkových vod do spodních vrstev je omezená. Nejprůzračnější vodní režim mají půdy nivní v údolích vodních toků.

Podzemní vody: V oblasti karpatského flyše jsou prosté podzemní vody chudé a jsou vázané na málo mocné vrstvy rozpukavých pískovců flyšových souvrství. Prameny toků jsou v oblasti puklinových podzemních vod s malou vydatností. Zásoby podzemních vod jsou doplňovány sezónně, nejvyšších úrovní hladiny dosahují v květnu až červenci, nejnižších v říjnu až listopadu.

A 3.3.f Biogeografické poměry

Biogeograficky náleží řešené území do oblasti Kontinentální, podprovincie Karpatské a leží v biogeografickém regionu zlínském.

Zlínský bioregion (3.7)

Bioregion leží v mezofytiku a zaujímá téměř celý fyto geografický okres 79. Zlínské vrchy (kromě východního okraje) a severozápadní výběžek fyto geografického okresu 78. Bílé Karpaty lesní. Vegetační stupně (Skalický): suprakolinní až submontánní

Potenciální vegetaci nižších částí bioregionu tvoří karpatské dubohabřiny (Carici pilosae-Carpinetum), na prudších svazích kyselých substrátů snad též ostrůvkovitě acidofilní doubravy (Genisto germanicae-Quercion). Výše přecházejí do bučin (Carici pilosae-Fagetum, respektive Luzulo-Fagetum). V nivách podél větších toků je pravděpodobně Pruno-Fraxinetum, podél menších potůčků často Carici remotae Fraxinetum. Přirozené bezlesí chybí.

Přirozenou náhradní vegetaci tvoří mezofilní luční porosty svazů Arrhenatherion a Cynosurion (typické Antoxantho-Agrostietum), na vlhkých místech přecházející v Calthion (Cirsietum salisburgensis). Xerofilnější vegetační typy jsou velmi vzácné, vegetace svazu Cirsio-Brachypodion pinnati je přítomna pouze ve fragmentech. Na kyselých substrátech se objevuje fragmentálně vegetace svazu Violion caninae. Na svahových prameništích se předpokládá zastoupení méně náročných typů vegetace svazu Caricion davalliana. Křoviny náležejí svazu Prunion spinosae, v lemech je zastoupena vegetace svazu Trifolion medii.

Skladba květeny je vcelku jednotvárná, tvořená běžnými druhy moravských Karpat. Mezní prvky jsou ojedinělé, výraznější exklávní prvky zcela chybějí. Ojediněle sem zasahují druhy hercynského háje.

Bioregion je charakterizován ochuzenou faunou předhůří Karpat ve zkulturnělé krajině, s ojedinělými zbytky suchomilných společenstev.

Biochory

Zájmové území je charakterizováno biochorami:

3BC Erodované plošiny na slítném flyši 3.v.s.

D: *3B3 (26), *3BD3 (58), *3BC3 (7), 4B3 (5) - ve 3.2, 3.6, 3.7 s*

K: *3BC5a (2), *3BC5b (+) - prameniště

Tento typ biochory se vyskytuje roztroušeně po obvodu Karpat.

Reliéf je monotónní, převažuje členitá pahorkatina, se zbytky plošin na hřbetech. Svahy jsou často postižené sesuvy, údolí jsou široká, hřbety jsou oblé, méně ploché. Hloubka údolí bývá do 90 m. Geologické podloží budují flyšové sedimenty karpatských příkrovů - jíly, slíny, jílovce a pískovce překryté svahovinami, místy s příměsí spraší. Na příkrých svazích místy vystupuje písčité podloží, vyskytují se sesuvy. Půdy odrážejí vlastnosti substrátu - dominují kambizemě a kambizemě pseudoglejové. Půdy na úpatí Bílých Karpat jsou ohroženy větrnou erozí.

Vegetace: Varianta typická karpatská (3.1, 3.2, 3.3, jižní část 3.4, 3.6, 3.7): Potenciální přirozenou vegetací jsou karpatské ostřicové dubohabřiny (asociace *Carici pilosaeCarpinetum*).

Na oblých temenech a mírných svazích převažuje orná půda, pole jsou středně velká, oddělená komunikacemi, polními cestami, vodními toky a lesními celky. Sady byly typické, dnes je jejich plocha omezena, často leží ladem.

Náhradní typy: 3SC, 3PB, -3SB, 3BE.

Cílové ekosystémy: Přirozené: BUKD, HDH, LONO; náhradní: MT, PRPM.

Potenciální vegetace

Potenciální přirozenou vegetací je karpatská ostřicová dubohabřina (asociace *Carici pilosaeCarpinetum*).

Vymezení potenciální vegetace v území vychází z *Mapy potenciální přirozené vegetace České republiky* (Neuhäslová Z. a kol., 1998).

Dubohabřiny / *Carpinion*

Dubohabřiny svazu *Carpinion* jsou tvořeny habrem obecným (*Carpinus betulus*) a dubem zimním (*Quercus petraea* agg.) nebo dubem letním (*Q. robur*), s častou příměsí lípy srdčité (*Tilia cordata*)

nebo javoru babyky (*Acer campestre*), vzácně i s bukem a jedlí. Podíl hlavních dřevin kolísá podle způsobu obhospodařování v minulosti a podle vlhkosti půdy od porostů čistě habrových přes smíšeně k čistě dubovým. Keřové patro bývá zpravidla dobře vyvinuto, v zapojenějších nebo přezvěřených lesích je zastoupeno sporadicky nebo zcela chybí. Kromě druhů stromového patra zde rostou např. *Corylus avellana*, *Crataegus laevigata*, *Lonicera xylosteum* aj. Na jaře před olistěním stromů se vyvíjí nápadný jarní aspekt s geofyty (např. *Anemone nemorosa*, *A. ranunculoides* a *Corydalis* spp.). V bylinném patře se pravidelně vyskytují běžné druhy listnatých lesů (*Dactylis polygama*, *Melica nutans*, *Poa nemoralis*, *Viola reichenbachiana* aj.) i mirně teplomilné mezofilní lesní druhy (např. *Clinopodium vulgare*, *Festuca heterophylla* a *Melampyrum nemorosum*). Druhovou skladbu E1 doplňují – s ohledem na jednotlivé, ± geograficky diferencované vegetační typy (asociace) – další, indikačně významné taxony. Mechové patro je obvykle vyvinuto nevýrazně.

Dubohabřiny jsou vázány na živinami bohaté, zpravidla hluboké půdy na svazích i plošinách. Geologickým podkladem bývají různé typy kyselých i bazických hornin. Na těžších půdách dochází k pseudooglejení (hlavně u vlhkých dubohabřin, místy též v karpatských dubohabřinách). Dubohabřiny se vyskytují v nížinách a pahorkatinách téměř celého území ČR do nadmořských výšek kolem 450 m (vzácněji až 550 m). Dubohabrové háje jsou vzácné v pahorkatinách jižních a západních Čech.

A.3.3.g Širší vztahy

Nejbližší lokalita soustavy Natura 2000 EVL Újezdecký les se nachází v bezprostřední blízkosti lokality. CZ0724087 Újezdecký les, přírodní rezervace, území je významné výskytem rozsáhlých porostů reprezentativních karpatských dubohabřin, v menší míře i bazofilních teplomilných doubrav. Újezdecký les obsahuje značné plochy tzv. pařezin, které v současnosti představují nejlépe dochovaná různověká („pralesovitá“) lesní společenstva. V území se také vyskytuje bohatá populace bourovce trnkového (*Eriogaster catax*). V lesních společenstvech se vyskytují typické karpatské druhy, jako je pryšec mandloňovitý (*Euphorbia amygdaloides*) a hvězdnatec zubatý (*Hacquetia epipactis*). Charakteristický je výskyt celé řady teplomilných druhů, např. hvězdnice chlumní (*Aster amellus*), ostřice nízká (*Carex humilis*), dřín jarní (*Cornus mas*), kakost krvavý (*Geranium sanguineum*), kamejka modronachová (*Lithospermum purpureocaeruleum*), medovník meduňkolistý (*Melitis melissophyllum*), smldník jelení (*Peucedanum cervaria*), rozrazil vstavačovitý (*Pseudolysimachion orchideum*) a rozrazil klasnatý (*Pseudolysimachion spicatum*) a zástupců čeledě vstavačovitých, kruštík modrofialový (*Epipactis purpurata*), okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*), kruštík bahenní (*Epipactis palustris*), bradáček vejčitý (*Listera ovata*), hlístník hnízdák (*Neottia nidus-avis*) a vemeník zelenavý (*Platanthera chlorantha*).

V bezprostřední blízkosti s okrajem lesního porostu začíná biotop vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců.

Lokalita sousedí dle mapování přírodních biotopů s přírodním biotopem Údolní jasanovo-olšové luhy L 2.2 (100, na sever a jihozápad biotop Typické karpatské dubohabřiny (L.3.3.B 100).

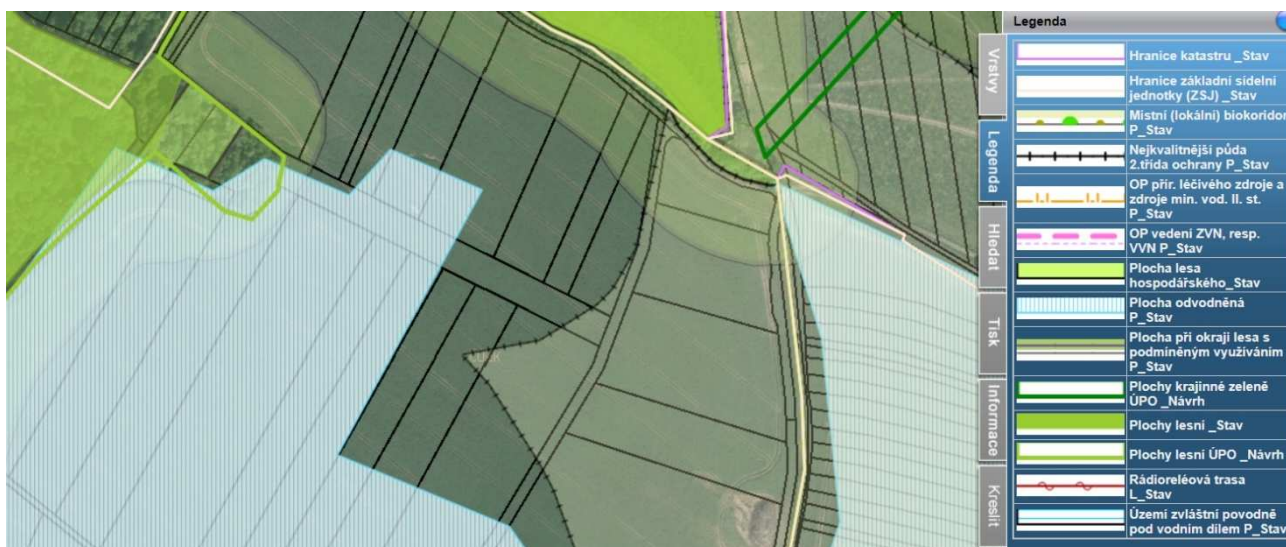
A 3.3.h Aktuální stav

Řešené plocha tvoří pás šířky 20 m a délky cca 224 m na lánu orné půdy na svahu se severozápadní expozicí. Pás začíná u lesního porostu a končí u budoucí polní cesty. Na zemědělských plochách hospodaří společnost Zemaspol Uherský Brod s.r.o. Pás je orientován od jihovýchodu k severozápadu se stejným směrem sklonu.

V současné době je parcela ponechána ladem a osidlují ji rudерální společenstva

Jsou zde patrné erozní rýhy po stékání povrchových vod směrem do lesa.

Z podkladů JUAP Zlínského kraje lze vyčíst, že řešená plocha je částečně odvodněná.

Fotodokumentace současného stavu:

(stabilizovaná dráha soustředěného odtoku – zatravněná údolnice SDSO1
– SDSO2).

A.3.2.i Biologické hodnocení lokality

V průběhu nerušené sukcese se zde objevují převážně jednoleté plevely, jejichž semena se nahromadila v půdě v průběhu předešlé kultivace - mák vlčí (*Papaver rhoeas*), chrpa modrák (*Centaurea cyanus*), ptačinec prostřední (*Stellaria media*), heřmánkovec přímořský (*Tripleurospermum inodorum*), ježatka kuří noha (*Echinochloa crus-galli*) a začínají se rozrůstat vytrvalé plevely, především pýr plazivý (*Elytrigia repens*), pcháč rolní (*Cirsium arvense*), a pampeliška (*Taraxacum* sp.).

Během terénního šetření byly spatřeny tyto živočichové nebo jejich pobytové stopy:

Savci:

prase divoké (*Sus scrofa*)

veverka obecná (*Sciurus vulgaris*)

myš domácí (*Mus musculus*)

krtek obecný (*Talpa europaea*)
ježek západní (*Erinaceus europaeus*)
srnec obecný (*Capreolus capreolus*)
zajíc polní (*Lepus europaeus*)
hraboš polní (*Microtus arvalis*)

Ptáci:

káně lesní (*Buteo buteo*)
vrána černá (*Corvus corone*)
holub doupňák (*Columba oenas*)
poštolka obecná (*Falco tinnunculus*)

Kroužkovic:

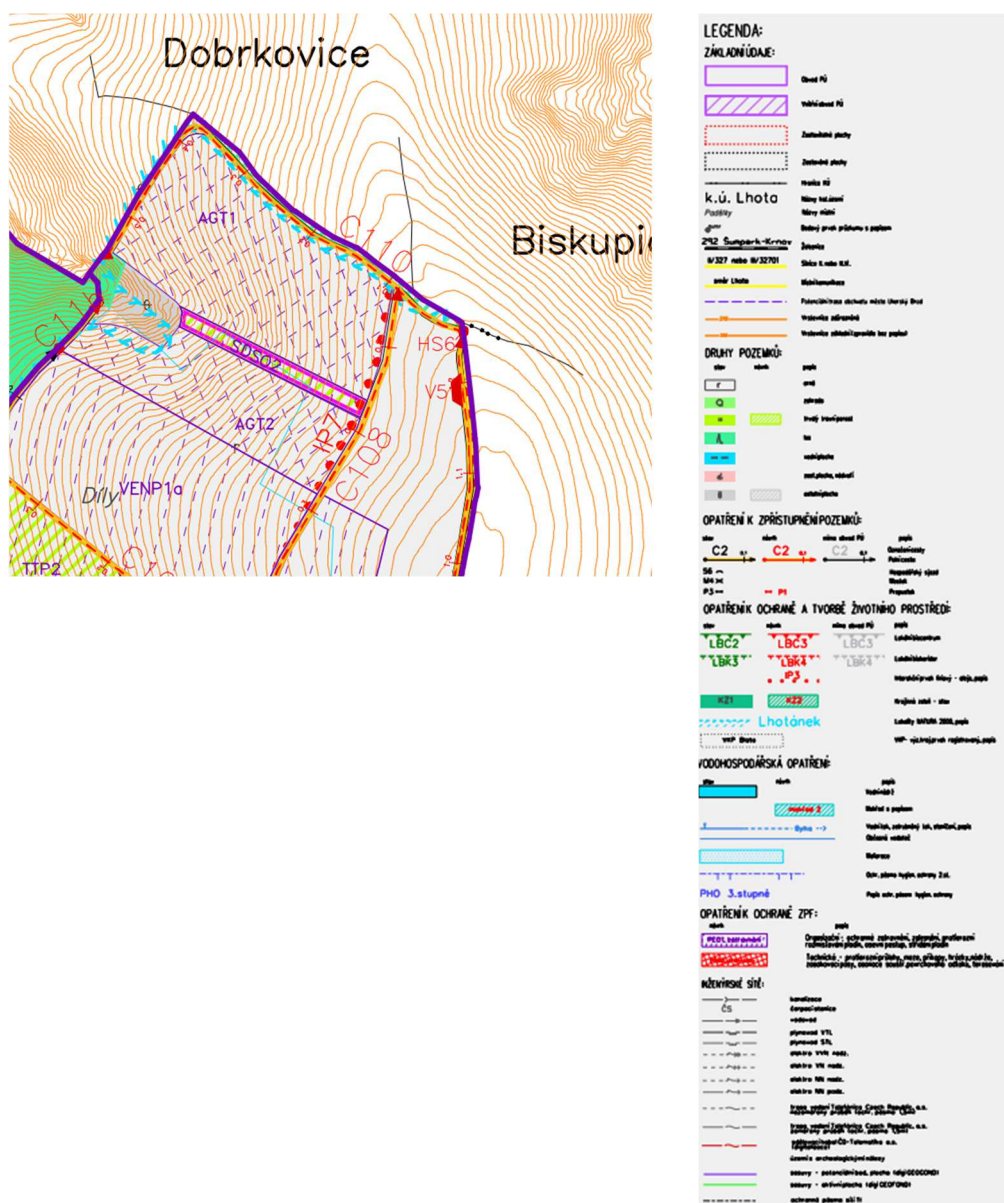
žížala obecná (*Lumbricus terrestris*)

Na zkoumaném území nebyly zjištěny žádné chráněné druhy ve smyslu zákona 114/1992 Sb.

Projekt vegetačních úprav řešené lokality v zemědělsky využívané krajině vhodně řeší obohacení lokality o nové vegetační prvky – ovocné a lesní stromy, luční trávník z regionální luční směsi. Na stávající les postupně naváží lesní stromy a dále do krajiny ovocné stromy, luční trávník přispěje ke zpomalení povrchových vod. Druhová diverzita studované lokality je v současné době na nízké úrovni. Plánované úpravy mohou místu v tomto ohledu velice prospět.

A.3.3.j Návrh řešení

Návrh zatravnění pásu pozemku vychází z komplexních pozemkových úprav – viz obr.

Jedná se o zatravnění údolnice vedoucí ke stabilizaci drah soustředného odtoku. V lokalitě bude obnovena polní cesta vedoucí kolem předmětného pozemku. V blízkosti prochází Cyrilometodějská stezka a krajina je turisticky navštěvována. Z toho důvodu a také pro obohacení krajiny ovocnými stromy, navrhujeme pás nejenom zatravnit, ale také osázet ovocnými i lesními stromy.

Směrem k lesu navrhujeme lípy srdčité (*Tilia cordata*), habry obecné (*Carpinus betulus*) a duby letní (*Quercus robur*). Výš na svah jsou navrženy ovocné stromy v sortimentu starých odrůd. Jedná se o ořešáky, jabloně, třešně a višně. Návrh je v souladu se standardem SPPK C02 003:2023.

Na zatravnění bude použita regionální bělokarpatská luční směs s vyšším podílem lučních bylin (20% bylin) :

Optimální výsevek je 20 kg/ha. Doba výsevu je na jaře během dubna a května nebo koncem léta od srpna do poloviny září.

Realizací bude vytvořena trvalá překážka napomáhající rozptýlení povrchového odtoku, kdy vedle základní funkce protierozní spolu s doprovodnou dřevinnou zelení na ní rostoucí, bude mít velký význam i z hlediska krajině-estetického a ekologického.

	plocha (m2)
odstranění ruderalního porostu	4494
Výsadba stromů lesních druhů	6 ks
Výsadba ovocných stromů	25 ks
Krajinný trávník č. 1 B (zvýšení biodiverzity) - založení	4494

Použité druhy ovocných stromů:

Jabloň 'Wealthy'

Stará americká podzimní odrůda se středními červeně žíhanými šťavnatými plody, chuti sladce navinulé, velmi dobré. Ovoce má všestranné použití. Odrůda vhodná i do vyšších a drsnějších poloh i mrazových kotlin.

Jabloň 'James Grieve'

Jedna z nejoblíbenějších pozdně letních odrůd. Byla vyšlechtěna ve Skotsku jako semenáč odrůdy Pottovo, pěstována od roku 1890. Plod je středně velký až velký, barvy zelené s červeným líčkem či žíháním. Chuť je velmi šťavnatá, aromatická, sladce nakyslá velmi dobrá. Plod mírně voní a po rozkrojení málo hnědně. Velmi oblíbená odrůda díky své pravidelné a hojné plodnosti a nenáročnosti při pěstování. Není příliš vhodná do drsných poloh.

Jabloň 'Panenské české'

Oblíbená prastará česká podzimně zimní odrůda nesoucí malá červená jablka s příjemnou aromatickou chutí. Vhodná na jídlo i povidla, mošty, pálenky a jiné zpracování. Velmi plodná a okrasně působící odrůda hodící se i do vyšších poloh.

Měsíce konzumní zralosti: září – duben

Jabloň 'Jadernička moravská'

Stará moravská podzimní až zimní odrůda, dodnes velmi ceněná a oblíbené pro své šťavnaté střední žluté plody velmi dobré příjemně kořenitě chuti. Výborná na přímý konzum, mošty, víno a pálenku, ale i konzervované výrobky bez přídavku cukru!

Měsíce konzumní zralosti: listopad – duben

Ořešák 'Seifersdorfský'

Ořešák 'Seifersdorfský' - velký kulovitý až mírně oválný plod. Dobře loupateľný polopapírák. Roubovaný ořešák má jistotu velkých plodů, dříve plodí, má až o 1/3 menší korunu. Odrůda vyniká vyšší odolností k mrazu v zimě i při rašení, proto je vhodná i pro okrajové oblasti.

..

Třešeň 'Kaštánka'

Srdcovka anglického původu, poloraná – zraje v druhé půli června. Plodí časně, pravidelně, hodně. Velmi oblíbená pro svou chuť, plodnost a odolnost monilióze, mrazům i praskání plodů. Vhodná na konzum i kompoty atd. Díky ranosti uniká vrtuli třešňové.

Třešeň 'Skalka'

Tmavá pozdní srdcovka. Plody jsou středně velké, tmavě červené. Chuť je velmi dobrá, zraje začátkem července. Při deštích nepraská, vhodná i na přepravu a konzervářské účely. Stromy se často vysazovaly do alejí kvůli svému vysokému tvaru koruny. Původní moravská odrůda.

Sladkovišeň 'Královna Hortenzie'

Prastará francouzská odrůda, s velkými lákavými plody žlutočervené barvy. Zraje koncem června až začátkem července. Cizosprašná, opylují ji dobře višně kyselky – např. Morela. Velmi chutná, dužnina nebarví. Využití jako stolní ovoce, na kompoty, sirupy atd. Pro svůj slabší vzrůst se hodí i do menších zahrádek.

Višeň 'Amarelka královská'

Stará odrůda višně, zřejmě francouzská, u nás známá již roku 1822. Nenáročná višeň/ amarelka, která vyniká pikantně navinulou chutí, dobrou úrodností a nenáročností. Štáva je nebarvivá, proto se hodí spíše pro přímý konzum či zavařování plodů. Zraje koncem června, dlouho drží na stromě.

Projekt je zaměřen na protierozní ochranu půdy a je řešen s ohledem na obnovu kulturní harmonické krajiny s důrazem na udržení pestrosti druhové skladby. Ochranou půdy vůči erozním vlivům, zabráněním samovolné sukcese a vhodným managementem v krajině obohatíme pestrost stávajících biotopů. Dojde k posílení již rostoucích ekotypově odpovídajících druhů rostlin a živočichů a jejich biotopů, posílení biologické rozmanitosti na úrovni stanovišť a snížení antropogenních vlivů na přírodu a krajinu.

B : Souhrnná technická zpráva

1. Úvod

V projektové dokumentaci jsou dodrženy obecné technické požadavky na výstavbu - bezpečnost a užitné vlastnosti staveb, požární bezpečnost, ochranu zdraví, zdravých životních podmínek a životního prostředí.

Všechny prováděné práce při přípravě území a zakládání okrasné zeleně budou prováděny specializovanou odbornou firmou. Veškeré zásahy v rámci stavby budou respektovat trasy inženýrských sítí a jejich ochranná pásma. Inženýrské sítě budou před započítím stavby vytyčeny přímo v terénu.

1. 1. Informace o dodržení obecných požadavků na výstavbu,

V projektové dokumentaci jsou dodrženy obecné technické požadavky na výstavbu - bezpečnost a užitné vlastnosti staveb, požární bezpečnost, ochranu zdraví, zdravých životních podmínek a životního prostředí. Dále byly dodrženy všechny požadavky stanoveny pro práci s vegetačními prvky, především pak taxativně:

- Příprava stanoviště pro založení vegetačních prvků – především přípravou vegetační nosné vrstvy s odkazem na ČSN 83 9011

- Důsledně ochránit veškeré současně existující vegetační prvky v území, které lze využít pro navrhovaný záměr a to realizací opatření podle ČSN 83 9061 s uplatněním ČSN 83 9041
- Využití všech možností při respektování existujícího dendrologického potenciálu v území – vše v rámci ČSN 83 9021
- Respektovat diferencovaný přístup při zakládání travníkových ploch (s odkazem na ČSN 83 9031)
- ČSN 83 9041 Technologie vegetačních úprav v krajině - Technicko-biologické způsoby stabilizace terénu - Stabilizace výsevy, výsadbami, konstrukcemi ze živých a neživých materiálů a stavebních prvků, kombinované konstrukce, Praha, Český normalizační institut, 2006
- ČSN 83 9051 Technologie vegetačních úprav v krajině - Rozvojová a udržovací péče o vegetační plochy; Praha, Český normalizační institut, 2006
- ČSN 464902-1 Výpěstky okrasných rostlin – všeobecná ustanovení a ukazatele jakosti. 2001. 33s
- ČSN 46 4902 Výpěstky okrasných dřevin - Společná a základní ustanovení
- ČSN 46 4901 Osivo a sadba. Sadba okrasných dřevin

Projektová dokumentace je v souladu se Standardy péče o přírodu a krajinu :

02 001 Výsadba stromů

02 002 Řez stromů

02 003 Funkční výsadby ovocných dřevin v zemědělské krajině

02 005 Péče o funkční výsadby ovocných dřevin

02 007 Krajinné travníky

UPOZORNĚNÍ

!!! Součástí přípravy staveniště musí být spolehlivé zaměření a vytyčení inženýrských sítí terénu příslušnými správci. Při veškerých prováděných pracích musí dodavatel respektovat bezpečnost práce, závazné předpisy a normy a pokyny správců směřující k ochraně jejich

sítí a zařízení tak, aby nedošlo k jejich poškození. Zobrazené inženýrské sítě jsou pouze informativního charakteru !!!

Jestliže se při realizaci zjistí, že dochází ke kolizi navržené výsadby s inženýrskými sítěmi nebo jsou výsadby navrženy na plochy, kde ani po úpravě nelze zajistit dostatečnou existenci a růst rostlin je zhotovitel povinen oznámit tuto skutečnost objednateli/správci stavby a navrhnout náhradní řešení.

2. Odstranění dřevin

Dřeviny vyznačené v situaci inventarizace II.B.2 žlutým kroužkem jsou určeny k odstranění. Jedná se o uschlé mladé stromy, které bude potřeba vykopat a odstranit včetně pletiva a kůlů.

3. Ošetření dřevin ponechaných a zlepšení stanovištních podmínek

Navrhovaná ošetření ponechaných dřevin spočívají především v řezu, přihnojení a zajištění dlouhodobé perspektivy stromů. Některým stromům bude odborně ošetřeno mechanické poškození kmene za pomoci stromového balzámu popř. jiného přírodě blízkého řešení. Každý strom bude přihnojen 5 ks tablet pomalu rozpustného hnojiva a do kořenového prostoru mu bude dodáno 100 g/ ks hydroabsorbentu. Každý ponechaný strom bude dodatečně opatřen individuální ochranou proti škodám zvěří.

Řez bude prováděn na větvní límeček. Budou odstraňovány živé i suché větve. Rána po řezu musí být vždy hladká, bez zatržených částí dřeva kůry.

Řezy doporučujeme provádět v první polovině vegetačního období – tedy v období od března do června.

Dle tabulky „Ošetření dřevin“ navrhujeme tyto druhy řezů:

Výchovný řez -	provádí se u mladších jedinců. Jeho cílem je dosáhnout druhově charakteristického tvaru koruny, která je staticky odolná a přizpůsobit velikost a tvar koruny požadavkům stanoviště.
Zdravotní řez -	jde o komplexní ošetření stromu řezem, jehož cílem je zejména zabezpečení dlouhodobě vysoké funkčnosti stromu, při udržení pokud

možno co nejlepšího zdravotního stavu, vitality a provozní bezpečnosti. U tohoto řezu budou odstraněny větve:

- suché, mechanicky poškozené, zlomené či jinak provozně nebezpečné
- odumírající, napadené chorobami a škůdci
- navzájem se křížící a třoucí se o sebe
- kodominantní a tlaková větvení
- se silně sníženou vitalitou
- pahýly, větve v souběhu, výmladky z podnoží

4. Příprava území před započítím výsadeb

Obecné podmínky pro přípravu vegetační vrstvy definuje ČSN 83 9011.

Ruderální porost na plochách určených pro výsadby a zakládání krajinných trávníků bude odstraněn, bude provedeno chemické odplevelení a odstranění stařiny. V lokalitě B – PeO 2 budou odstraněny suché stromy z dřívější výsadby.

5. Dispozice navrhovaných výsadeb

Dispoziční návrh výsadeb je patrný z výkresů situace, kde jsou definovány všechny potřebné kóty k vytyčení stavby. Vytyčení výsadeb bude probíhat za účasti autorského dozoru a realizátora akce.

6. Založení lučních porostů a výsadby stromů

Dispoziční návrh výsadeb je patrný z výkresu situace, kde jsou definovány všechny potřebné kóty k vytyčení výsadeb.

6.1. Založení lučních porostů - Proběhne na všech třech lokalitách :

Lokalita A -PeO 1 – a) Založení nektarodárné pastvy

b) Založení travobylinné luční směsi do vlhka

Lokalita B – PeO2 – a) na 30 % plochy bude založen luční porost osivem regionální luční směsí

b) na 70 % plochy bude proveden podsev regionální luční směsí

Lokalita C – SDSO 2 - bude založen luční porost osivem regionální luční směsí

Osetí plochy bude provedeno na jaře (ideální termín duben-květen) do předem připravené, odplevelené a zkulturnované půdy. Povrch bude plošně urovňán, vyvláčen. Pro výsev bude použita extenzivní regionální travobylinná luční směs s příměsí bylin min 20 % při výsevu 2 g/m². Po výsevu bude osivo zapracováno do podkladu vláčením a zaváleno. Po vzejití osiva v roce založení bude porost 2x pokosen. Podsev do stávajícího lučního porostu bude proveden na jaře do pokoseného, rozrušeného porostu vysetím regionální luční směsi – 2 g/ m² a zaválením.

LOKALITA A – Peo 1 Zákřov

Nektarodárná směs:

Travobylinná směs pro včelí pastvu NEKTAR - obsahuje 29 rostlinných druhů. Od roku 2021 je tato směs na základě výzkumného projektu č. TJ04000048 „Vliv foliární aplikace selenu a zinku na kvalitativní a kvantitativní parametry pícnin a životního prostředí organismů na ně vázaných“ podpořeného TAČR, zapsána jako užitečný vzor na Úřadu průmyslového vlastnictví pod číslem 35557.

Skladba osevní směsi NEKTAR reaguje na několik nejaktuálnějších problémů lučních porostů v ČR i přilehlých regionech. Reaguje na změnu klimatu a stále se zvyšující sucho vysokou diverzitou bylin, jetelovin a trav, včetně druhů vázajících dusík. Vysetá směs přispívá k lepšímu zapojení porostu, zmožnění kořenové soustavy a zvýšení podílu organické složky v půdě. Díky tomu se celkově podpoří bonita půdy a atraktivita pro edafon. Zároveň dochází ke zlepšení vodního režimu a zvýšení účinnosti protierozních a protipovodňových opatření v krajině. Zastoupení nektarodárných rostlin zajistí opylovatelům kontinuální snůšku pylu i nektaru, druhovou bohatost pylu (tedy i esenciálních aminokyselin, vitamínů, fenolických látek a mikrobioty nutné pro optimální fungování zažívacího traktu hmyzu). Začleněním směsi do krajiny je podpořena tvorba krajinné mozaiky, na niž je navázáno drobné ptactvo a drobná zvěř. Tím směs přispívá ke stabilizaci ekosystému, tedy celého potravního řetězce, a navýšením stavu ptactva zároveň otevírá možnost řešení aktuálního problému přemnožení hrabošů.

Vybrané rostlinné druhy ve směsi jsou schopné akumulovat Se a Zn a biofortifikovat tím biomasu sloužící jako píče pro výživu hospodářských zvířat. Předpokládá se i pozitivní reakce opylovatelů díky zlepšení kvalitativních i kvantitativních parametrů potravních zdrojů včel. Rostliny fortifikované mikroelementy jsou včelami navštěvovány. Navýšení Zn a Se ve výživě opylovatelů může být klíčovým faktorem pro zlepšení jejich životaschopnosti.

Travinobylinná směs pro včelí pastvu NEKTAR je využitelná zemědělci, orientujícími se na udržitelné hospodaření v krajině, včetně těch, kteří musí zajistit dostatečnou produkci píče.

Složení*:

Trávy 70%: Psineček obecný (*Agrostis capillaris*) 'Polana' 2,3%, Tomka vonná (*Anthoxanthum odoratum*) 1,5%, Ovsík vyvýšený (*Arrhenatherum elatius*) 'Median' 3,4%, Svehp vzpřímený (*Bromus erectus*) 3%, Pohánka hřebenitá (*Cynosorus cristatus*) 'Rožnovská' 9,9%, Kostřava luční (*Festuca pratensis*) 'Otava' 7,8%, Kostřava červená pravá (*Festuca rubra rubra*) 'Tagera' 11,7%, Kostřava červená (*Festuca rubra trichophylla*) 'Mirka' 5,4%, Kostřava červená trsnatá (*Festuca rubra commutata*) 'Fidelio' 3,9%, Kostřava drsnolistá (*Festuca trachyphylla*) 'Dorotka' 7,8%, Jílek vytrvalý (*Lolium perenne*) 'Honzík' 1,6%, Bojínek luční (*Phleum pratense*) 'Sobol' 1,6%, Lipnice luční (*Poa pratensis*) 'Balin' 7,8%, Trojštět žlutavý (*Trisetum flavescens*) 'Horal' 2,3%

Byliny 20%: Kmín kořený (*Carum carvi*) 'Prochan' 0,6%, Chrpa luční (*Centaurea jacea*) 0,6%, Pohanka obecná (*Fagopyrum esculentum*) 'Zita' 6,7%, Chrastavec rolní (*Knautia arvensis*) 1,4%, Kopretina irkutská (*Leucanthemum vulgare*) 2,8%, Svazenka vratičolistá (*Phacelia tanacetifolia*) 'Větrovská' 0,7%, Svazenka vratičolistá (*Phacelia tanacetifolia*) 'Protana' 5%, Šalvěj luční (*Salvia pratensis*) 0,5%, Krvavec menší (*Sanguisorba minor*) 1,4%, Silenka nadmutá (*Silene vulgaris*) 0,3%

Jeteloviny 10%: Uročník bolhoj (*Anthyllis vulneraria*) 'Pamir' 1,3%, Štírovník růžkatý (*Lotus corniculatus*) 'Táborák' 6,7%, Vičenec ligrus (*Onobrychis viciifolia*) 'Višňovský' 1,7%, Jetel luční (*Trifolium pratense*) 'Start' 0,3%

Luční směsi do vlhka - RAKOVEC – KVĚTNATÁ LOUKA DO VLHKA – obsahuje 48 rostlinných druhů. Směs je vhodná do vlhčích a zastíněných míst, jako je okolí vodotečí, louky s vyšší hladinou spodní vody nebo podrost stromů v lesoparcích. Směs má pomalejší počáteční vývoj a některé druhy bylin se na stanovišti objeví až s odstupem více let od výsevu. Je vhodná pro použití v krajině.

Složení*:

Trávy 70%: Psineček obecný (*Agrostis capillaris* 'Polana') 1%, Psineček veliký (*Agrostis gigantea* 'Vaclav') 5%, Psárka luční (*Alopecurus pratensis* 'Zuberská') 5%, Pohánka hřebenitá (*Cynosurus cristatus* 'Rožnovská') 12%, Metlice trsnatá (*Deschampsia caespitosa*) 8%, Kostřava luční (*Festuca pratensis* 'Otava') 2%, Kostřava červená pravá (*Festuca rubra rubra* 'Tagera') 8%, Kostřava červená (*Festuca rubra trichophylla* 'Viktorka') 3%, Kostřava červená trsnatá (*Festuca rubra commutata*) 'Zulu' 5%, Medyněk vlnatý (*Holcus lanatus*) 5%, Jílek vytrvalý (*Lolium perenne* 'Jozífek') 2%, Bojínek luční (*Phleum pratense* 'Sobol') 1%, Lipnice hajní (*Poa nemoralis* 'Dekora') 8%, Lipnice bahenní (*Poa palustris* 'Rožnovská') 3%, Lipnice luční (*Poa pratensis* 'Balin') 2%

Byliny 24,5%: Řebříček bertrám (*Achillea ptarmica*) 0,5%, Kerblík lesní (*Anthriscus sylvestris*) 0,8%, Orlíček planý (*Aquilegia vulgaris*) 0,5%, Jarmanka větší (*Astrantia major*) 0,3%, Bukvice lékařská (*Betonica officinalis*) 1,2%, Rdesno hadí kořen (*Bistorta major*) 0,3%, Kmín kořený (*Carum carvi* 'Prochan') 0,5%, Škarda dvouletá (*Crepis biennis*) 0,3%, Mrkev obecná (*Daucus carota* 'Táborská žlutá') 0,9%, Svízel bílý (*Galium album*) 1,5%, Svízel lesní (*Galium sylvaticum*) 0,3%, Kuklík městský (*Geum urbanum*) 1,2%, Chrastavec rolní (*Knautia arvensis*) 1,6%, Kopretina bílá (*Leucanthemum vulgare*) 4,5%, Kohoutek luční (*Lychnis flos-cuculi*) 1,8%, Kyprej vrbice (*Lythrum salicaria*) 1,6%, Máta dlouholistá (*Mentha longifolia*) 0,1%, Jitrocel kopinatý (*Plantago lanceolata*) 0,6%, Prvosienka vyšší (*Primula elatior*) 0,1%, Černošlávka obecná (*Prunella vulgaris*) 1,6%, Řimbaba chocholičnatá (*Pyrethrum corymbosum*) 0,2%, Pryskyřník prudký (*Ranunculus acris*) 0,5%, Krvavec toten (*Sanguisorba officinalis*) 0,3%, Mydlice lékařská (*Saponaria officinalis*) 0,7%, Starček vodní (*Senecio aquaticus*) 0,2%, Silenka dvoudomá (*Silene dioica*) 0,8%, Kozí brada luční (*Tragopogon pratensis*) 0,3%, Rozrazil dlouholistý (*Veronica longifolia*) 1,3%

Jeteloviny 5,5%: Hrachor černý (*Lathyrus niger*) 1,2%, Hrachor luční (*Lathyrus pratensis*) 0,6%, Štírovník růžkatý (*Lotus corniculatus* 'Táborák') 2,3%, Tolice dětelová (*Medicago lupulina* 'Ekola') 0,8%, Jetel luční (*Trifolium pratense* 'Start') 0,6%

Bělokarpatská luční směs - složení:

bělokarpatská luční směs (80%)

byliny a jeteloviny (20%): bílojetel bylinný, bukvice lékařská, černošlávka dřipený, hrachor šírolistý, hvozdík kartouzek, chrastavec Kitaibelův, jitrocel prostřední, kopretina bílá, koukol polní, orlíček obecný, kozinec cizrnovitý, řepík lékařský, svízel syřišťový, šalvěj luční, šalvěj přeslenitá, třezalka tečkovaná, tužebník obecný, rozrazil ožankový, vičenec ligrus, čičorka pestrá

Míchací protokol všech druhů osiv bude před vysetím odsouhlasen autorem projektu a pracovníky AOPK.

6.1.2 Výsadba stromů

Výsadba stromů bude provedena do připravené půdy. Výsadba bude provedena v podzimním období po posečení lučních porostů – seno bude použito k mulčování výsadeb. Stromy budou vysazeny dle osazovacího schématu s dodržáním předepsaných sponů.

Doba vhodná pro výsadbu:

Přípustnou dobou pro výsadbu balových listnatých stromů je období od opadu listů cca ½ října do období před rašením cca ½ dubna. Prostokořenné sazenice ovocných stromů doporučujeme sázet v říjnu-listopadu.

Ošetření rostlin před výsadbou:

Řez korunky se provádí podle druhu, tvaru a zdravotního stavu a velikosti korunky. V případě jarní výsadby se provádí hlubší řez než u výsadby podzimní. Prostokořenné sazenice stromů budou ošetřeny řezem kořenového systému při výsadbě. Pro jejich kvalitní růst a vývoj je nutné provedení zpětného řezu a zakrácení výhonů koruny.

Výsadba:

Bude prováděna bodově bez výměny půdy. Výsadbová jamka bude vždy o ½ hlubší a širší než jsou rozměry balu a boky budou zdrsněny. Kvalitnější zemina z povrchu bude uložena na jiné místo než podloží. Po vykopání bude výsadbová jáma prolita vodou. Při vlastní výsadbě stromů budou do dna jámy zatlučeny tři kůly a poté bude proveden podsyp balu zeminou.

Do každé jamky budou vhozeny 5 ks 10g pomalu rozpustného minerálního hnojiva s vysokým obsahem živin s pozvolným a dlouhodobým uvolňováním po dobu minimálně 2 let. Obsah živin NPK je 17,5-17,5-10-9. Zemina a bude promíchána s půdním hydroabsorbentem v dávce 100g / strom.

Touto zeminou bude bal stromu obsypán do výše balu. Zemina bude sešlápnuta a prolita vodou. Následně bude kmen dřeviny omotán rákosovou rohoží výšky 1,6 m v délce 0,6 m na 1 ks stromu. Dále budou pospojovány kůly příčkou z kulatiny tak, aby byly napruženy. Nakonec bude dřevina pevně vyvázána popruhem ke všem třem příčkám.

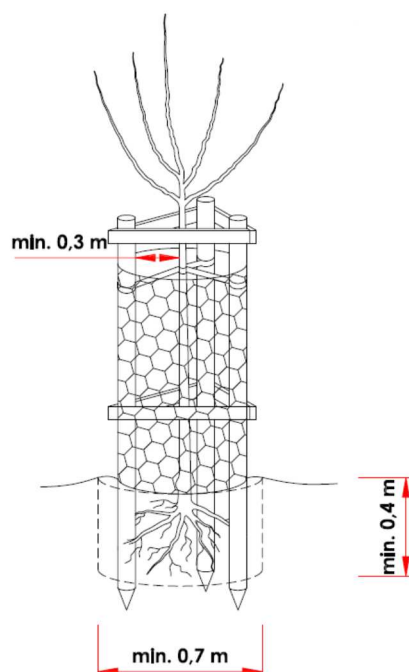
Výsadbová jamka o velikosti cca 0,3 m² bude zamulčována min. 15 cm sena z posečené louky v lokalitě.

Dokončovací práce:

Po vysazení dřeviny bude ze zbývajících půdy (z podloží jamky) vytvořena závlahová mísa a rostlina bude zalitá 1 x 50 l vody.

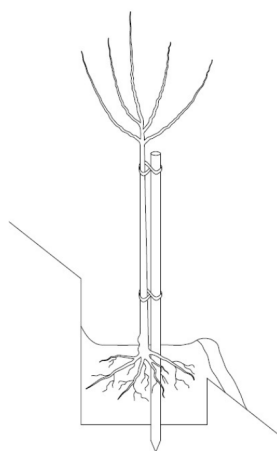
Pro výsadbu stromů budou použity balové sazenice o velikostech ok 12-14 cm, prostokořenné vysokokmeny ovocných stromů a prostokořenné špičáky ovocných stromů. Přesné charakteristiky sazenic jsou uvedeny v rozpočtu této akce.

Každý strom bude opatřen individuální drátěnou chráničkou výšky do 160 cm proti okusu – viz. obrázek:

U stromů vysazovaných ve
závlahové mísy dle obrázku:

svahu je potřeba dbát na zhotovení

Seznam použitých rostlin:

B - PeO 2 - Seznam použitých stromů

Č.	Název latinský, český	Ks
Stromy listnaté - alejové		
1	Quercus petraea - Dub zimní, ok 10 - 12 cm bal	5
Stromy ovocné		
2	Hrušeň Hardyho máslovka - špičák min. v 150 cm	6
3	Hrušeň Jačménka - špičák min. v 150 cm	4
4	Hrušeň Krvavka - špičák min. v 150 cm	6
5	Hrušeň Muškateľka letní - špičák min. v 150 cm	5
6	Jabloň Grávštýnské - VK, PK, ok km 6/8 cm, vk 220 cm	4
7	Jabloň Malinové holovouské - VK, PK, ok km 6/8 cm, vk 220 cm	5
8	Jabloň Malinové hornokrajské - VK, PK, ok km 6/8 cm, vk 220 cm	5
9	Jabloň Řehtač soudkový - VK, PK, ok km 6/8 cm, vk 220 cm	4
10	Sorbus domestica - Jeřáb domácí - špičák min. v 150 cm	6
11	Třešeň Skalka - špičák min. v 150 cm	2

C - SDSO 2 - Seznam použitých stromů

Č.	Název latinský, český	Ks
Stromy listnaté - alejové		
1	Carpinus betulus - Habr obecný, ok 10-12 cm, bal	2
2	Quercus robur - Dub letní, ok 10 - 12 cm bal	2
3	Tilia cordata - Lípa srdčitá, ok 10 - 12 cm, bal	2
Stromy ovocné		
4	Jabloň Jadernička Moravská - špičák min. v 150 cm	4
5	Jabloň James Grieve - špičák min v 150 cm	4
6	Jabloň Panenské české - špičák min. v 150 cm	4
7	Jabloň Wealthy - špičák min. v 150 cm	3
8	Ořešák Siefersdorský - špičák min. v 150 cm	2
9	Třešeň Kaštánka - špičák min. v 150 cm	1

10	Třešeň Skalka - špičák min.v 150 cm	2
11	Višeň Amarelka královská - špičák min. v 150 cm	3
12	Višeň Královna Hortenzie - špičák min. v 150 cm	2

6.3. Následná péče o výsadby

a. návrh tříleté péče o výsadby

ÚDRŽBA VÝSADEB STROMŮ:

úkon	1. rok		2. rok		3. rok	
Výchovní řez			duben			
Odstranění obrostu kmene	květen		květen		květen	
Zálivka / kus	8 x ročně 0,5 m3		6 x ročně 0,5 m3		4 x ročně 0,03m3	
Odplevelení výsadbových mís	květen		květen		květen	
Oprava ukotvení stromů	květen		květen		květen	
Znovuvázání stromů	květen		květen		květen	
Odstranění rákosového kmene						srpen
Odstranění ukotvení strom						

Pro správný vývin požadovaných společenstev je prioritní kosení lučních porostů popř. jejich spásání.

7. Výkaz výměr a harmonogram

ks

plocha (m2)

odstranění listnatých stromů - celkem	25	
A - PeO 1	0	
B - PeO 2	25	
C - SDSO 2	0	
odstranění ruderálního porostu - celkem		16072
A - PeO 1		8217
B - PeO 2		3361
C - SDSO 2		4494
navržené okrasné stromy listnaté - celkem	11	
A - PeO 1	0	
B - PeO 2	5	
C - SDSO 2	6	
navržené stromy ovocné celkem - celkem	72	
A - PeO 1	0	
B - PeO 2	47	
C - SDSO 2	25	
založení lučního trávníku č. 3KN - celkem		6843
A - PeO 1		6843
B - PeO 2		0
C - SDSO 2		0
založení lučního trávníku č. 1B - celkem		9229
A - PeO 1		1374
B - PeO 2		3361

**30%
PLOCHY**

C - SDSO 2		4494	70% PLOCHY
podsev regionální luční směsí		7842	
A - PeO 1		0	
B - PeO 2		7842	
C - SDSO 2		0	
OŠETŘENÍ STÁVAJÍCÍCH STROMŮ - POUZE LOKALITA B - PeO 2:			
Výchovný řez neovocných stromů	5		
Výchovný řez ovocných stromů	15		
Řez ovocných dřevin uržovací	15		
Zdravotní řez	1		
Přesazení stáv stromu mimo lokalitu	1		
Ošetření mechanického poškození kmene	11		
Zhotovení individuální ochrany	20		

Harmonogram provádění prací

(doporučený terminář – přizpůsobí se dle skutečného vývoje projektu) :

1. vytyčení a převzeti lokality (jaro 2024)
2. kosení dotčených ploch, odstranění ruderálního porostu (duben 2024)
3. zatravnění dotčených ploch (duben-květen 2024)
4. kosení dotčených ploch (září 2024)
5. výsadba stromů (září- říjen-listopad 2024)

6. následná péče (do listopadu 2027)

8.Návrh opatření na eliminaci možných negativních vlivů v průběhu realizace:

V průběhu realizace bude dodržován zákon č. 114/92 Sb. o ochraně přírody a krajiny. Pokud v průběhu realizace dojde k nálezům ohrožených nebo zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů na stromech asanovaných, budou práce na těchto stromech pozastaveny a další postup stanoví příslušný orgán ochrany přírody podle tohoto zákona.

Kácení dřevin a řez dřevin bude prováděn mimo období hnízdění ptactva, bude zajištěna ochrana stávajících dřevin proti poškození při stavebních činnostech a zemních pracích dle ČSN 83 9061 Technologie vegetačních úprav v krajině – ochrana stromů, porostů a vegetačních ploch při stavebních pracích.

Po celou dobu realizace bude probíhat také autorský dozor investora.

9.Návrh dlouhodobého managementu

Cílem managementu je vytvoření podmínek pro trvalou existenci stabilizovaného společenstva. Po cíleném založení nového biotopu budou nezbytné řízené sukcesní procesy.

K řízeným zásahům především patří:

Každoročně

- Eliminace plevelných a invazních druhů rostlin
- Průběžná péče o travinobylinná společenstva

Travní porosty je vhodné kosit v prvních třech letech dvakrát ročně, aby byly vytvořeny podmínky pro pestrost druhových společenstev a zamezilo se šíření plevelu a náletových dřevin. Následně postačí jedno kosení ročně s tím, že malá část travních porostů zůstane každoročně neposečená. Tato opatření si zajistí investor.

10. Bezpečnost práce

Všichni pracovníci musí být před započítím prací prokazatelně poučeni o bezpečnosti práce. Při všech stavebních pracích je nutno dodržovat všechny platné bezpečnostní předpisy, zejména vyhl. ČÚBP, ČBU č. 324/1990 Sb. a další.

11. *Obecná prospěšnost projektu*

Výsadby ovocných i lesních stromů a založení krajinných trávníků mj. s nektarodárnou funkcí v k.ú. Újezdec u Luhačovic a v k.ú. Maršov si klade za cíl podpořit biodiverzitu v zemědělské krajině vytvořením různých typů vegetačních prvků a podpořením biologického potenciálu okolní krajiny a vazeb na ni.

Opatření vyplývající z ekologického potenciálu vytvoří stanoviště, které podpoří vývin květnatých luk, extenzivních sadů s doprovodem lesních stromů. Tím bude posílena ekologická stabilita lokalit a budou vytvořena stanoviště vhodná pro osídlení mnoha živočichy a především hmyzu.

Taková rozmanitost bude velkým přínosem pro krajinný ráz těchto míst také z estetického hlediska.

Navrhovaná opatření povedou k celkovému zlepšení přírodních poměrů v území.

Navrhovaný projekt navazuje na návrh KoPÚ a není v rozporu s územně plánovací dokumentací.

Ve St. Městě 15.7.2023

Ing. Ladislava Nagyová

Ing. Kateřina Gajdošová